HERŞEYDE HAYIR GÖRMEK

... Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey,
sizin için hayırlıdır ve olur ki,
sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir.
Allah bilir de siz bilmezsiniz.
(Bakara Suresi, 216)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci baskı: Ekim 2000
İkinci baskı: Şubat 2002
Üçüncü baskı: Temmuz 2005
Dördüncü baskı: Eylül 2005
Beşinci baskı: Şubat 2006
Altıncı baskı: Ağustos2006
Yedinci baskı: Ekim 2008

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4
Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17
Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

HERŞEYİ HAYRA YORMAK

CAHİLİYE TOPLUMUNUN OLAYLARA BAKIŞI

HAYIRLARI GÖREBİLMENİN YOLLARI

MÜMİNLER İÇİN HER OLAYDA
HAYIR VARDIR

OLAYLARDAKİ HAYIRLARI GÖRMEYİ
ENGELLEYEN NEDENLER

PEYGAMBERLERİN VE MÜMİNLERİN
HAYATLARINDAN ÖRNEKLER

ALLAH'IN İNANANLARA VAADİ VE YARDIMI

SONUÇ

DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ

OKUYUCUYA

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

•Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

•Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

•Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

•Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

•Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu

görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

•Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur

ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

YARATILIŞ GERÇEĞİ

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (Hac Suresi, 18)

... Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (Bakara Suresi, 216)

www.yaratilisguzellikleri.com

Köpekler, koku alma duyuları çok güçlü olarak yaratılmışlardır. Beyinlerindeki koku alma merkezi insanlardan 40 kat daha fazla gelişmiştir. Bu nedenle köpeklerin koku alma yeteneği, insanlardan çok daha üstündür. Bu özellikleri sayesinde köpekler, avın kokusunu alıp, izini sürerek, avcıların vurdukları avları kilometrelerce uzakta da olsa bulup getirirler. Allah'ın köpeklerde yarattığı bu olağanüstü duyu organı başlı başına bir mucizedir.

www.yaratilisgercekleri.com

Tavşanlar büyüdüklerinde 50-70 cm. arasında bir boya ulaşırlar. Arka bacakları ön bacaklarından daha uzun ve güçlüdür. Bu özellikleri sayesinde saatte 60-70 km hızla koşabilir ve bir seferde 6 metre ileriye sıçrayabilirler. Bir tavşan şehir içinde giden bir arabadan daha hızlı koşabilir. Tüm tavşanlar yaratılıştan bu özelliklere sahip olarak doğarlar. Allah onları hızlı koşucular olarak yaratarak, düşmanlarından kolayca kaçabilmelerini sağlamıştır.

www.sevimlicanlilar.com

Balıklar çevrelerindeki dünyayı beş temel duyularının yanı sıra "yanal" çizgileriyle de algılarlar. Bu çizgiler boyunca uzanan duyarlı sinir hücreleri, yanından geçtikleri cismin büyüklüğünü ve yönünü algılar. Kör olan mağara balıkları bu sayede karanlıkta kolaylıkla hareket edebilir. Bu sistem bir çeşit denizaltı radarı ya da diğer adıyla "sonar"dır. Yüce Allah’ın

üstün bir sanatla yarattığı bu canlılar evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğinin delillerindendir.

Köpeklerin vücutlarında insanlarda bulunmayan bazı özel sistemler vardır. Bu sistemler sayesinde, yürürken sürekli yere sürtünen patileri tahriş olmaz, pençeleri de aşınıp kurumaz. Rabbimiz, diğer canlılarda olduğu gibi köpeklerde de korunma mekanizmaları yaratmıştır. Rabbimiz herşeyi birbiriyle uyumlu yaratandır. Allah her canlıyı ihtiyacı olan özelliklerle donatmıştır. Böyle örnekler bizi düşünmeye ve Rabbimiz'in yaratışındaki sanatı fark etmeye yönlendirir.

Yunuslar için nefes almak insanlarda veya diğer kara memelilerinde olduğu gibi bir refleks değildir, iradeli bir harekettir. Yani biz nasıl yürümeye karar veriyorsak, yunuslar da nefes almaya karar verir ve su yüzüne çıkarlar. Bu, hayvanın suda uyurken boğularak ölmemesi için alınmış bir tedbirdir. Yunus, uykusu sırasında beyninin sağ ve sol yarım kürelerini yaklaşık on beş dakika arayla nöbetleşe kullanır. Allah, her şeye gücü yetendir.

www.denizlerdesanat.com

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

www.belgeseller.net

Köpekler terlemezler, çünkü vücutlarında ter bezleri yoktur. Isı ayarını solunum sistemleriyle yaparlar. Köpeklerin vücutlarındaki tüyler ise dışarıdan gelen ısının deri ile temasını önler. Hava sıcaklığının artmasıyla köpeklerin vücut ısıları da artar; vücut ısısı artan köpekler meydana gelen fazla ısıyı dillerini dışarı çıkararak atarlar. Böylece sıcak günlerde kalın tüylerine rağmen terlemezler. Allah'ın onlara verdiği mükemmel sistem sayesinde saatlerce hiç durmadan koşabilirler.

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (Nahl Suresi, 49)

www.hayvanlardafedakarlik.com

De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) her şeyin mülk ve yönetimi kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken Kendisi korunmuyor." (Müminun Suresi, 88)

www.kuranevrimiyalanliyor.com

Parmak ucunda kalkma hareketi yapılırken dokulara, damarlara ve kaslara hiçbir zarar vermeden hidrolik bir kriko görevi gören ayakların tesadüfen oluşması imkansızdır. Bu sistem, dünyaya gelen her insanda doğduğu andan itibaren işlemektedir. Her şeyin Yaratıcısı olan Allah, insan vücudunu mükemmel bir donanımla yaratmıştır.

www.insanmucizesi.com

Gece kelebekleri ve güveler gibi uzun dilleri olan böcekler, uzun çiçek tacı tüplerine sahip olan çiçekleri dölleyebilirler. Her iki canlı türü çok uzun yıllardan bu yana yaşamlarını aynı uyum içerisinde sürdürmektedirler. Bu çiçeklerin yapılarına tıpatıp uygun bir vücut yapısına sahip olan böcekleri var eden elbette ki tesadüfler değildir. Evrimciler kabul etseler de etmeseler de her olay Allah'ın kontrolünde gerçekleşir.

www.altinoranvedarwin.com

Güçlü koku alma özellikleri nedeniyle köpekler, insanların ve gelişmiş elektronik cihazların altından kalkamayacağı işleri başarırlar. Halen araştırmacılar köpeğin burnunda ve beynindeki kompleks koku analizini inceleyerek yeni cihazlar geliştirmeye çalışmaktadırlar. Ancak tasarlanan cihazlar henüz köpeklerin koku alma hassasiyetini yakalayabilmiş değildir.

www.imanhakikatleri.com

Kurt sürüleri genellikle bir erkek ve bir dişiyi, yeni doğan yavruları ve kimi zaman da daha önceki doğumdan olan bir veya iki genç kurdu içerir. Bütün yetişkinler yavruları savunmada yardımcı olurlar. Bazen sürüdeki dişilerden biri "bebek-bakıcılığı" için gece boyunca yuvada kalır. Böylelikle yavruların annesine, sürünün geri kalanı ile beraber ava gitmesi için fırsat tanır. Canlıların kendilerine ait olmayan yavrulara bakmaları, onların

sorumluluklarını üstlenmeleri evrimcilerin iddialarını geçersiz kılan delillerdendir. Canlıların sahip olduğu bu gibi özellikler Yüce Allah'ın varlığını açıkça göstermektedir.

Genellikle üç yavruları olan ayılar, bahara kadar onları sütle beslerler. Bu süre içinde de barınaklarından hiç çıkmazlar. Yavrular kör, dişsiz ve tüysüz doğarlar. Yavrular mağaradan çıktıklarında anne, yavrularını korumak zorundadır. Sonsuz şefkatli ve merhametli olan Rabbimiz, bütün canlıların ihtiyaçlarını karşılayan, onları koruyup kollayandır. Onları güçlü annelerinin yanında dışarıdan gelecek tehlikelere karşı koruma altına almıştır.

www.yaratilismuzesi.com

Antiloplar yavrularını tehdit eden tilki ve kurtlara karşı sivri ve keskin toynaklarını kullanmakta tereddüt etmezler. Antilobun kendi bilinci ve iradesi ile yavrusunu korumak için ölümü göze aldığını iddia etmek akla ve mantığa uygun değildir. Antilopların ve diğer canlıların böylesine bilinçli, şefkatli, merhametli hareket etmesini sağlayan, onları bu özellikleri ile yaratan göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

www.evrimbelgeseli.com

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır.
O'nun "Ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur.
O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir.
O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır.
(Nahl Suresi, 73)

Almanya'da bulunmuş olan bu küre balığı fosili 150 milyon yaşındadır.

Şu halde hamd göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır.
Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur.
O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir

(Casiye Suresi, 36-37)

www.fosillerevrimireddediyor.com

Atnalı yengeçlerinin kabuğundaki bazı maddeler bir süreden beri kanın pıhtılaşmasını hızlandıran ilaçların ve ameliyat dikiş ipliklerinin yapımında kullanılmaktaydı. Günümüzde ise, atnalı yengecinin mavi, bakır bazlı kanından çıkan bir öz, ilaçların saflığını test etmek için kullanılmaktadır. Bilim adamları, hayvanın kanından pek çok ilacın ve tıp cihazının güvenilirliğini ölçen çok değerli bir tıbbi ürün geliştirmektedirler. Atnalı yengeçlerinin insanlığa sağladığı yararlar Rabbimiz'in bize nimet olarak verdiklerinin sadece birkaç tanesidir.

www.guncelyorumlar.com

Balıkların insanlardaki gibi göz kapakları yoktur. Balıklar dünyaya gözlerinin üstünü kaplayan şeffaf bir örtü arkasından bakarlar. Bu perde dalgıçların sualtı gözlüklerini andırır. Çoğu zaman oldukça yakındaki nesneleri görmeleri gerektiğinden balıkların gözleri de bu ihtiyaca göre yaratılmıştır. Küresel ve sert olan yapıları yakın planı görmeye göre ayarlıdır. Balık uzağa bakmak istediğinde ise, bütün lens (mercek) sistemi gözün içindeki özel bir kas mekanizmasıyla arkaya doğru çekilir.

Balıklar, nefes almak için solungaçlara sahiptirler. Bunlarla suyun içindeki oksijeni kullanabilirler. Sürekli olarak ağızdan içeri alınan su, solungaç yaylarının üstünden arkaya doğru geçer. Solungaçtaki kılcal damarlar sudaki çözünmüş oksijeni alıp, vücuttaki karbondioksiti suya bırakırlar. Balıkların çoğunluğunda burun delikleri vardır, ama bunlar solumak için hiçbir zaman kullanılmaz. Burun delikleri minik keseciklere açılır ve balık bunlara dolan sudan kokuyu alır.

www.evrimefsanesi.com

GİRİŞ

Şöyle geçmişe doğru bir bakıp bugüne kadar yaşadıklarınızı kısaca gözden geçirecek olsanız, on yıllara sığan olayların aslında dakikaları aşmadığını görürsünüz. Bir zamanlar çok önemli olduğunu düşündüğünüz, kimi zaman heyecanla kimi zaman endişeyle kimi zaman da merakla beklediğiniz tüm olaylar sizin için artık birer hatıra olmuştur. Tüm bunlardan dünyevi anlamda geriye kalan sadece hafızanızdaki bilgilerden ibarettir. Ancak tüm bu zaman dilimi içerisinde sarf etmiş olduğunuz her söz, göstermiş olduğunuz her tavır, aklınızdan geçirdiğiniz her düşünce, Allah Katında saklanmış durumdadır.

Her insanın mutlak olarak karşılaşacağı ölüm gerçeğiyle birlikte bu bilgiler önünüze dökülecektir. Sizin hafızanızda artık dakikalarla ifade ettiğiniz ömrünüz Allah Katında size an an, dakika dakika, tek bir saniyesi bile eksik olmadan sunulacaktır.

Eğer ömrünüzü, Allah'ın hayatınız üzerindeki mutlak hakimiyetini ve hikmetli yaratışını fark ederek geçirdiyseniz, karşınıza çıkan tüm olayları hayra yorup, Allah'ın kaderinizi en hayırlı şekilde yarattığının şuuruna vardıysanız, bilin ki sonuç sizin için yine hayır olacaktır.

Çünkü ölüm ile birlikte insanın karşı karşıya kalabileceği sadece iki ihtimal vardır; eğer insan ömrünü Allah'ın razı olduğu ahlakı yaşayarak geçirmişse, sonsuz bir kurtuluşla, aksindeyse sonsuz bir azapla karşılık bulacaktır. Allah'ın hoşnut olacağını bildirdiği ahlak ise, insanın, herşeyin O'ndan geldiğini bilerek, her an her şart ve durumda O'na şükretmesi, tüm hayatını her olayda bir hayır olduğuna iman ederek yaşamasıdır.

İnsanın yaşadığı tüm olaylardan hoşnut olabilmesi, her olayda bir hayır olduğuna iman etmesi ve her an Allah'a karşı şükredici bir tavır gösterebilmesi ise, son derece kolaydır. Bu, Allah'ın büyüklüğünü ve üstünlüğünü kavramanın insanı ulaştırdığı kesin bir gerçektir. Bunun için insanın yaşadığı dünyayı ve bu dünyada karşılaştığı her detayı yaratan Rabbimiz'i tanıması O'nu gereği gibi takdir edebilmesi yeterlidir.

İnsanın gözlerini dünyaya açtığı andan itibaren karşılaştığı her olayı, duyduğu her sözü, muhatap olduğu her detayı yaratan Yüce Allah'tır. Allah sonsuz kuvvet, sonsuz akıl, sonsuz adalet ve sonsuz hikmet sahibidir.

Kuran'da, "Hiç şüphesiz, Biz her şeyi kader ile yarattık" (Kamer Suresi, 49) ayetiyle de bildirildiği gibi Allah her şeyi belirli bir plan ve hikmet doğrultusunda yaratmaktadır. Allah'ın bu sonsuz güç ve üstünlüğüne karşılık insan ise son derece sınırlı ve aciz bir varlıktır.

Hayatta kalabilmek için Allah'ın kendisine imkan tanımasına ve nimet vermesine muhtaçtır. Aklı ve anlayışı, ancak Allah'ın kendisine öğrettiği kadarını kavramaya yeterlidir. Bu durumda Allah'ın sonsuz aklına ve sonsuz hikmetlerle dolu yaratışına teslim olmak insan için büyük bir ihtiyaçtır. Her yaşadığı olayda Allah'ın tüm evrenin ve tüm varlıkların hakimi olduğunu bilecek, kendisinin göremediği, bilemediği olayları Allah'ın görüp bildiğini, kendisinin duyamadığı sesleri O'nun duyduğunu, yine kendisinin habersiz olduğu geçmişteki ve gelecekteki tüm gelişmeleri Rabbimiz'in bildiğini düşünecek ve böylece de Allah'ın her olayı olabilecek en hikmetli ve en hayırlı şekilde yarattığını görecektir. Bu gerçeğe iman etmek de ona, hayatın her anına şükredebilmeyi bilen üstün bir ahlak kazandıracaktır. Bir başka şekilde ifade edecek olursak, insan yaşadığı bu iman ile duyduğu her sese, gördüğü her görüntüye, yaşadığı her olaya, kısacası hayatın her anına "hayır gözüyle bakacak" ve böylece hayatı en gerçek ve en doğru şekliyle yorumlayabilmiş olacaktır.

Ve ayette, "Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör" (İnsan Suresi, 3) hükmüyle haber verilen seçenekler arasından en doğrusunu seçerek, yaşamın en hayırlı sonucunu alacak ve Allah'ın izniyle en hayırlı hayat olan sonsuz cennet hayatına kavuşmayı umut edecektir.

İşte bu kitabın amacı da insanlara hayatı, yaşanan her anı, her olayı hayra yorarak yaşamanın güzelliğini gösterebilmek, kaderin her saniyesine hayır gözüyle bakmanın insana dünyada ve ahirette getireceği nimetleri hatırlatabilmektir. Yine aynı şekilde insanın hayırları görebilmesini engelleyen perdeleri ortadan kaldırarak, aksi bir hayat şeklinden kurtulabilmesini sağlayabilmektir.

İnsanın kaderinin her anına sadece diliyle değil, kalbiyle de "vardır bir hayır" diyebileceği, yaşadığı zorluklara tahammülle değil kalpten gelen güzel bir teslimiyetle ve hoşnutlukla sabır gösterebileceği bir ahlaka teşvik etmektir. Kaderin kusursuz yaratıldığını hatırlatarak tüm inananları Allah'ın sonsuz aklına teslim olmanın neşesini yaşamaya çağırmaktır.

HERŞEYİ HAYRA YORMAK

Olayları hayra yormak aslında toplumun büyük çoğunluğunun aşina olduğu bir deyimdir. Birçok insan günlük hayatlarında sık sık "vardır bir hayır" ya da "hayırdır inşaAllah" gibi sözleri kullanırlar. Ancak bu kullanım genellikle ya ağız alışkanlığından ya da bu sözlerin halk arasında gelenekselleşmiş olmasından kaynaklanır. Yoksa bu insanlar hayra yormanın gerçek anlamda ne ifade ettiğinin ya da bu anlayışın günlük hayata nasıl aktarılacağının bilincinde değildirler. Hatta, kimileri bu sözün bir deyimin ötesinde yaşama geçirilebilecek nitelikte bir anlam taşıyabileceğinin bile farkında değildir.

Oysa insanın iyi ya da kötü, olumlu ya da olumsuz gibi görünen tüm olayları her ne olursa olsun mutlaka hayra yorması, Allah'a karşı duyulan samimi imandan kaynaklanan önemli bir ahlak özelliği ve yine imanın getirdiği bir yaşam şeklidir. Ve bu gerçeğin farkına varmak da insana dünyada ve ahirette tüm nimetlerin kapısını açan, kişinin hayatına huzur ve esenlik getiren önemli bir konudur.

Gün içinde müminin hiçbir şeye üzülüp karamsarlığa kapılmaması, imanı doğru anladığının bir göstergesidir. Karşılaşılan olayları hayır gözüyle değerlendirememek, sürekli tedirgin ve ümitsiz bir ruh hali içinde yaşamak, aksilik beklentisi içinde olmak, hüzne kapılıp duygusallaşmak ise, tertemiz, açık bir imanı puslu anlamanın alametleridir. Bu pus hemen kaldırılmalı, kesintisiz iman neşesi sabit hayat özelliği haline getirilmelidir. Allah'a iman eden bir insan terslik veya hata gibi görünen bir olayla karşılaştığında, aslında bunun kendisi için mutlaka en hayırlısı olduğunu bilmelidir. "Aksilik", "terslik", "keşke" gibi kelimeleri ise ancak ders almak, ibret çıkarmak amacıyla kullanmalıdır. Yani, "bu olay hikmetli ve hayırlı, fakat bir dahaki sefer aynı hatayı yapmayayım, şu an öğrendiğim şekilde doğrusunu yapayım" şeklinde bir bakış açısı içinde olmalıdır. Tekrar aynı zorlukla karşılaşırsa veya aynı hataya düşerse, yine hayır ve hikmetle yaratıldığını aklından asla çıkarmamalı ve "bir dahaki sefere doğrusunu yapayım" diye niyet etmelidir. Hatta aynı olay defalarca da tekrarlansa, yine de Müslüman için bu durumda bir hayır olduğunu bilmelidir; çünkü bu, Allah'ın kanunudur ve Allah'ın kanunu asla bozulmaz.

Bir insanın nefsinin mutmain, dengeli hale gelmesi ise Allah'tan gelen hayır ve hikmetin kesintisiz devam ettiğini bilmesi ile olur. Bu hakikati kavramak dünyada mümin için büyük bir nimettir. Din ahlakından uzak, inkar içindeki insan kesintisiz azap içindedir; her olayı kendi aleyhinde

yorumlar. Ve bundan dolayı da sürekli sıkıntı içindedir. Mümin ise olayların hikmet ve hayır yönlerini görebilmenin sevincini yaşar.

İşte bu yüzden ortalı bir tavır içinde olmak, karşılaştığı olayları hem hayra hem şerre yorarak azap içinde kalmak ahirette mümine büyük utanç verebilir. Bu kadar açık ve kolay olan bir gerçeği tembellik ve gafletle anlamazlıktan gelmek, vicdana ve akla tam kabul ettirmemek ahirette ve dünyada azap içinde yaşamaya sebep olabilir. Bilinmelidir ki, Allah'ın hazırladığı kader bütün olarak kusursuz yaratılmıştır. Milyonlarca olaydan oluşan bu bütünde, hayır gözüyle bakan insan için sadece güzellikler, hayırlar ve hikmetler vardır. İmanlı bir mümin irade ve akıl ile gün içinde hiçbir olayda şeytanın tuzağına düşmez. Olayın şekli, kişileri, günü, yeri ne olursa olsun hayır hükmünde olduğunu asla unutmaz. Kendisi o an bu hayrı göremiyor olabilir, ama önemli olan her şeyin hayırla yaratıldığına kesin olarak inanmaktır.

Ne var ki insan kimi zaman aceleci yapısı nedeniyle karşılaştığı olaydaki hayrı hemen görmek isteyebilir. Eğer bunu o an için göremezse, kendisinin zararına olacak şeylerde ısrarcı ve inatçı bir tavır sergileyebilir. Kuran'da insanın bu aceleci yönü şöyle bildirilmiştir:

İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan pek acelecidir. (İsra Suresi, 11)

Oysa insanın kendi doğru ve iyi gördüğü şeylerde ısrar etmesi, bunlara ulaşmak için acele etmesi, hırsa kapılması değil, Allah'ın karşısına çıkardığı olaylardaki hikmetleri ve hayırları görebilmek için çalışması gerekir. Örneğin bir insan maddi imkanlarının genişlemesini çok istiyor ve bunun için çaba harcıyor olabilir. Ancak tüm çabasına rağmen bu isteği uzun bir süre, hatta hiçbir zaman gerçekleşmeyebilir. Bu durumu kendisinin aleyhine değerlendiren insan ise yanılır. Elbette herkes Allah rızası için kullanmak üzere malca ve mülkçe zenginleşmek için dua edebilir. Ancak bu, gecikiyorsa veya hiç gerçekleşmiyorsa bunda büyük hayırlar vardır. Belki belirli bir olgunluğa ulaşmadan elde edeceği zenginlik insanı Allah yolundan saptıracak, şeytanın tuzağına düşürecektir. Böyle bir olayın ardında, insanın yakın zamanda görebileceği veya ancak ahirette kavrayabileceği buna benzer daha pek çok hayır gizlenmiş olabilir. Bir başka örnek olarak ise bir iş adamı, çalışma hayatında büyük başarı elde edebileceği çok önemli bir toplantıyı kaçırabilir. Ama belki o toplantıya gitse yolda bir trafik kazası geçirecektir ya da toplantı başka bir şehirdeyse bindiği uçak düşecektir.

Elbette bunlar çok genel örneklerdir ve her insan yaşamında bu tarz olaylarla karşılaşmıştır. İlk bakışta ters gidiyor gibi görünen olayların birçok hayrını görmüştür. Ama şunu unutmamak gerekir ki, kişi ilk bakışta terslik gibi görünen bu olayların hayrını henüz kavrayamamış da olabilir. Çünkü biraz önce de belirttiğimiz gibi insanın bir olaydaki hayrı kısa süre içinde görmesi gibi bir şart yoktur. İnsan belki bir olayın hayrını seneler sonra öğrenebilir veya hiç öğrenmeyebilir. Belki de Allah, karşılaştığı zor bir durumun hayrını ona ahirette gösterecektir. Sonuç olarak tevekküllü ve kadere teslim olmuş bir insanın yapması gereken, her olayı -kendi hikmetini kavrasın veya kavramasın- hayır gözüyle değerlendirmek ve herşeyden razı olmaktır.

Ancak şunu da özellikle belirtmek gerekir ki "hayır gözüyle bakmak", olayları görmezlikten gelmek, umursamamak ya da aşırı iyimser davranmak demek değildir. Tam tersine, her insan karşılaştığı olaylarda elinden gelen tüm tedbirleri almakla, her yolu denemekle yükümlüdür. Olayın bu yönünün de mutlaka göz önünde bulundurulması gerekir çünkü cahiliye ahlakında farklı anlayışlar geliştiren insanlar da vardır. Örneğin cahiliye toplumunda olaylara kayıtsız kalan ve son derece umursamaz davranan belli bir kesim vardır ki, bunlar her olayı aşırı iyimser değerlendirirler. Böyle insanlara toplum içerisinde genellikle "hayata pembe gözlüklerle bakıyor" denilir. Bu kişiler hem olaylara karşı umursamaz yaklaştıkları hem de çözüm getirmek yerine çocuksu bir iyimserlik ve saflıkla hareket ettikleri için akılcı tavırlar gösteremezler. Örneğin, kendisine ciddi bir hastalık teşhisi konulan kişi "boşver, bir şey olmaz" mantığıyla hareket ederse hastalığı daha da ilerleyecektir. Ya da evi soyulduğu halde tedbir almayı gereksiz gören insan, yeni hırsızlara kendi eliyle imkan sağlamış olacaktır.

Kuşkusuz böylesine saf bir yaklaşımın bu kitapta bahsedilen hayra yormak ve tevekkül kavramları ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu tarz tavırlar açıkça umursamazlıktır. Nitekim bu modeldeki akılcılıktan uzak insanların aksine müminler, bir olay karşısında ellerinden gelen tüm gayreti göstererek fiilen de bir çaba harcarlar; yani bir nevi "fiili dua" yapmış olurlar. Ancak bu çabayı gösterirken, her işin sonucunun Allah'ın dilediği şekilde gerçekleşeceğini de akıllarından bir an olsun çıkarmazlar.

Kuran'da bu gerçeğin bilincinde olan peygamberlerin ve salih müminlerin yaşamlarından örnekler verilmiş, zorluk ve baskılar karşısındaki tevekküllü tavırları insanlara örnek gösterilmiştir. Bu örneklerden biri Hz. Hud'un inkarcı kavminin tehditlerine karşı verdiği, tevekküllü ve Allah'a olan teslimiyetini gösteren cevabıdır. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

"Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terk etmeyiz. Sana iman edecek de değiliz."

"Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuklarınızdan uzağım."

"O'nun dışındaki (tanrılardan). Artık siz bana, toplu olarak dilediğiniz tuzağı kurun, sonra bana süre tanımayın."

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)"

"Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim de sizden başka bir kavmi yerinize geçirir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbim, herşeyi gözetleyip-koruyandır." (Hud Suresi, 53-57)

CAHİLİYE TOPLUMUNUN OLAYLARA BAKIŞ AÇISI

Bazı insanlar başlarına gelen olayları, kendi mantık örgülerine göre, "iyi veya kötü" şeklinde belirli kategorilere ayırırlar. Bu sınıflandırmayı yaparken, kendi alışkanlıklarını ve toplumsal gelenekleri göz önünde bulundururlar. Olaylar karşısında gösterdikleri tepkiler de olayların şiddetine ve şekline göre değişiklikler gösterir, ama sonuç olarak yaşadıkları toplumun belirlediği kalıplar içindedir.

Her insanın çocukluk yıllarından itibaren geleceğe yönelik birtakım planları vardır. Ancak olaylar her zaman insanların düşündüğü ya da planladığı şekilde gelişmeyebilir. Beklenmedik olaylar, umulmadık gelişmeler zaman zaman her insanın hayatında yer alabilir. Kimi zaman herşey insanın tam istediği, arzuladığı şekilde gerçekleşirken kimi zaman da ilk bakışta aksilik gibi görünen pek çok olay art arda gelebilir. Çok sağlıklı görünen bir kimse bir anda ölümcül bir hastalığa yakalanabilir ya da bir kaza sonucunda sağlığını yitirebilir. Yine çok zengin bir insan hiç ummadığı bir anda tüm mal varlığını kaybedebilir.

Genellikle insanlar hayatları boyunca karşı karşıya kaldıkları bu inişler ve çıkışlar karşısında farklı tepkiler verebilirler. Olaylar arzuladıkları şekilde geliştiği ve menfaatlerine bir zarar gelmediği sürece olumlu tepkiler verir, ancak beklenmedik gelişmelerle karşılaştıklarında hemen memnuniyetsiz ve hatta isyan eden bir tavır içerisine girerler. Olayların önemine ve sonuçlarına göre bu isyankar tavırları daha da şiddetlenir.

Temelde ortak olan bu karakteri cahiliye toplumlarının genelinde görmek mümkündür. Ancak bu insanların bir kısmı memnuniyetsizlikle karşıladıkları bu olaylar karşısında yine de "vardır bir hayır" ya da "hayırdır inşaAllah" gibi sözler sarf etmeyi de ihmal etmezler. Ancak bu kimselerin bu konuşmaları -daha önce de belirttiğimiz gibi- tamamen bir ağız alışkanlığından ya da toplumda adet haline gelmiş olmasından kaynaklanır. Yoksa birçok kişi söyledikleri gibi yaşadıkları olaylarda gerçekten de bir hayır aramazlar.

Kimileri de zararsız ya da küçük olarak nitelendirdikleri aksilikler karşısında "vardır bir hayrı" diyerek geçebilirken, önemli ya da menfaatlerini ciddi şekilde zarara uğratacak nitelikteki olaylar karşısında hayırdan artık hiç söz etmezler. Söz gelimi işe giderken otobüsü kaçıran ya da arabası bozulan bir kişi böylesine küçük bir olayda "vardır bir hayrı"

diyerek önemsemeyebilir. Ancak bu sebepten dolayı patronunun hakaretine maruz kalır veya işinden kovulursa, bu durumda hemen şikayet etmeye başlar. Ya da ucuz bir saati kaybolunca "bir hayır vardır" diyebilen bir insan, pırlanta yüzüğünü kaybettiğinde kendini kaybedecek dereceye gelebilir. Bu sınır "bam teli" olarak adlandırılır ve herkesin muhakkak "bam teline dokunan bir noktası" vardır. Kişinin hayır gözüyle bakabileceği ya da sabır gösterebileceği küçük olaylar vardır, ama olağandışı büyük bir hadise ile karşı karşıya kalındığı zaman her türlü olumsuz tavrı sergileyebilmeyi kendince en doğal hakkı olarak görür.

Kimi insanlar da, "hayır gözüyle bakmak" kavramını sadece teselli amacıyla kullanırlar. Yoksa insanın olayları hayır gözüyle değerlendirmesinin gerçekte ne anlam ifade ettiğinin bilincinde değildirler. Bunun sadece sıkıntıya düşen ya da zarara uğrayan dostların birbirlerini avutmak için ortaya attıkları bir teselli şekli olduğuna inanırlar. Söz gelimi iflas eden bir tanıdıklarını ya da sınıfta kalan bir arkadaşlarını yatıştırmak gerektiğinde "olsun, vardır bir hayır" ya da "olacağı varmış, hayra yormak lazım" gibi ifadeler kullanırlar. Olayın doğrudan muhatabı kendileri olduğunda ise hayırdan hiçbir şekilde söz etmezler. Bu durum, söyledikleri sözlerin anlamından tamamen habersiz olduklarının çok açık bir göstergesidir.

Bu gibi insanların yaşadıkları olumsuz gibi görünen tüm olaylarda bir hayır olabileceğini düşünmemeleri ise tümüyle temeldeki inanç bozukluklarından kaynaklanmaktadır. İnsanın hayatı boyunca her karşılaştığı olayı yaratanın Allah olduğunu, her işin belirli bir kader üzerine işlediğini ve dünya hayatının bir imtihan ortamı olduğunu kavramamış olması "hayır gözüyle bakabilmesine" kesin olarak engel teşkil eder.

Bu nedenle ilerleyen sayfalarda öncelikle yaşanılan olaylarda mutlaka bir hayır olduğuna inanmak ve bu hayırları görebilmek için kavranması gereken önemli bazı gerçeklere değineceğiz.

HAYIRLARI GÖREBİLMENİN YOLLARI

Her Olayı, Her Detayı Yaratanın Allah Olduğunu Bilmek...

İnsanların birçoğu olumlu olarak değerlendirdikleri olaylarla mutlu olurken, olumsuz ya da ters gidiyor gibi görünen olaylarla birlikte de hüzne kapılırlar. Oysaki iman eden insanlar için böyle bir sıkıntıya düşmek son derece yersizdir. Allah, Kuran'da her olayı salih kullarının hayrına yarattığını müjdelemiş, onlar için hiçbir zaman hüzün ve sıkıntı olamayacağını haber vermiştir.

Kuran'da anlatılan bu gerçeği kalbine sindiren bir insan, dünya hayatında her ne olayla karşılaşırsa karşılaşsın, durumundan hoşnut olmayı ve bu olayın ardında gizlenen güzellikleri ve hikmetleri görebilmeyi başarır.

Bazı insanlar ise, yıllar yılı içerisinde yaşadıkları bu dünyanın neden ve nasıl var olduğunu hiç düşünmeden hayatlarını sürdürmeyi yeğlerler. Elbette ki vicdanen karşılarına çıkan harikalıkların ve mükemmel düzenin bir Yaratıcısı olduğunun farkındadırlar. Ancak dünya hayatına olan sevgilerinden ya da karşı karşıya gelecekleri gerçekleri kabullenmek istemeyişlerinden dolayı Allah'ın varlığını düşünmekten kaçarlar. Günlük hayatta karşılaştıkları olayların tümünü Allah'ın bir plan ve bir hikmet doğrultusunda yarattığını görmezlikten gelir, bunları şans ya da tesadüf gibi hayali kavramlarla açıklamaya çalışırlar. Bu da onların olaylara hayır gözüyle bakmalarını, yaşadıklarından hikmetli sonuçlar çıkarabilmelerini engeller.

Kimileri de Allah'ın varlığını bilir, tüm evreni ve insanı yaratanın Allah olduğunu idrak ederler. Yağmuru yağdıranın, şimşeği çaktıranın ya da güneşi doğduranın Allah olduğunu bilirler. Aksi bir düşünceye asla ihtimal vermezler. Ancak günlük hayatta karşılarına çıkan olayların ya da küçük gibi görünen detayların Allah'tan bağımsız olarak geliştiğini sanırlar. Oysaki evlerine giren bir hırsızı, ayaklarına takılan bir taşı, yağan bir yağmuru, ürün veren ya da çoraklaşan bir araziyi, rast giden ya da zarara uğrayan bir işi, unutulup yanan bir yemeği de yaratan hep Allah'tır. Bu konuda insanın düşünce ufkunu alabildiğince genişleterek düşünmesi gerekir. Çünkü her olay, her detay Allah'ın bilgisi dahilinde var olur. Her olay çok ince bir plan üzerine Allah'ın sonsuz akıl ve hikmeti ile

yaratılmıştır. İnsanın ayağına sıçrayan bir çamur damlasından tutun da, patlayan bir lastikten, ciltte oluşan bir pürüzden, bir hastalıktan, yolunda gitmiyor gibi görünen bir işe, yazılan bir yazıdan söylenen en ufak bir söze kadar herşeyi özel bir plan üzerine Allah insanın karşısına çıkarmaktadır.

İnsanın gözlerini dünyaya açtığı andan itibaren karşılaştığı iyi ya da kötü gibi görünen her olayı Allah yaratmaktadır. Yaşamı bir bütün olarak yeryüzünün tek hakimi olan Allah kontrol etmektedir. Allah kusursuz, mükemmel, hikmetli ve en güzel şekilde yaratandır. Bu, Yüce Allah'ın yaratmış olduğu kaderdir; Allah'ın yarattığı kaderdeki olaylar arasından bir kısmını ayırıp bir kenara almak ve bunlara iyi diğerlerine ise kötü gibi bir yakıştırma yapmak mümkün değildir. Öyleyse insana düşen bu mükemmelliği görüp takdir etmek ve Allah'ın aklının olabilecek en kusursuz sonuçları yaratacağını bilerek her olayı hayra yormaktır. Zira Allah'a iman eden ve imanı ile her olayı hayır gözüyle değerlendirip, hayra yorumlayan bir insan dünyada da ahirette de hep hayır ve güzelliklerle karşılaşacaktır.

Yukarıda söz ettiğimiz bu büyük hakikate, Kuran'da pek çok ayetle dikkat çekilmiştir. Bu yüzden kader gerçeğini unutmak büyük bir hata olur. Allah'ın yarattığı kader tektir ve aynısı ile yaşanır. Bazı kişilerin aklına kader dendiğinde adeta "felakete teselli" gibi yanlış bir kavram gelir. İman edenler ise kaderi en doğru şekilde kavrar ve kaderinin kendileri için en hayırlısı olduğunu bilirler.

Kader Müslüman için baştan sona kusursuz hazırlanmış, hikmet ve hayırlarla dolu bir cennet hazırlığıdır. Müminin bu dünyada karşılaştığı her zorluk cennette sonsuza kadar alacağı zevklerin, neşenin ve huzurun kaynağıdır. "... Zorlukla birlikte bir kolaylık vardır" (İnşirah Suresi, 5) ayeti de bir yönü ile bu gerçeğe işaret etmektedir. Müminin gösterdiği sabır ve cesaret, çok güzel nimetlerle sonsuza kadar mükafatlandırılmış halde kaderde yazılıdır.

Bir mümin gün içerisinde bazı olaylara üzülebilir, tedirginlik hissedebilir. Bu üzüntü ve tedirginliğin sebebi o an için, karşısına çıkan olayların kaderde olduğunu, herşeyi Allah'ın yarattığını unutmuş olmasıdır. Ona, "bu olayı Allah hayırla yarattı" dense eğer o anda gafil değilse hemen gerçekleri görür ve rahatlar. Bu yüzden Müslüman an an her olayın kaderde olduğunu daima hatırlamalı ve hatırlatmalıdır.

Allah'ın ezelde hayır ve hikmetle hazırladığı olaylara tevekkül etmeli, güzelliklerini görmeye, hikmetlerini anlamaya çalışmalıdır. Her insan Allah'ın dilemesi ile bu gerçekleri anlayabilir. Belki olaylardaki sayısız hayır ve hikmetin tamamı ilk anda tespit edilemeyebilir; ama eğer bir olay

gerçekleşmişse bilinmelidir ki o zaten Müslüman için Allah'ın yarattığı hayır ve hikmetle birlikte gerçekleşmiştir.

Canlı, Cansız Dünyadaki Her Varlığın Bir Kader ile Yaratıldığını Bilmek...

Kader, Allah'ın geçmişten geleceğe kadar, yaşanmış ve yaşanacak olan tüm olayları tek bir an olarak bilmesidir. Bu, Allah'ın her varlık ve olay üzerindeki mutlak hakimiyetini ifade eder. İnsanlar yaşamlarındaki olayları ancak yaşadıkları zaman öğrenebilirler. Ama Allah tüm bunları, henüz yaşanmadan önce de bilendir. Allah için geçmiş, şu an ve gelecek zaman birdir. Hepsi de Allah'ın ilmi ve kuşatması altındadır. Çünkü bunların hepsini yaratan Rabbimiz'dir.

"Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık" (Kamer Suresi, 49) ayetiyle de bildirildiği gibi dünyadaki her varlığın bir kaderi vardır. Bazı insanlar kaderin işleyişindeki mükemmelliği ve bu düzenin ardında Allah'ın sonsuz gücünün olduğunu düşünmezler. Bazıları da kaderi sadece insanları ilgilendiren bir konu olarak sınırlandırırlar. Oysa evinizdeki eşyadan yolda gördüğünüz bir taş parçasına, kuru bir ota ya da meyva veren bir daldan tutun da bakkalda rafta duran kavanoza kadar evrendeki canlı cansız tüm varlıkların Allah Katında belirlenmiş bir kaderleri vardır. Ve her eşya ya da her canlı varlık için yaratılan kaderi de, sonsuz akıl sahibi Allah belirlemiştir.

İnsanın dolaylı ya da direk olarak muhatap olduğu herşey, gördüğü her olay, duyduğu her ses tümüyle kişinin dünya hayatındaki "blok" halindeki yaşamının bir parçasıdır. Evrende meydana gelen büyük ya da küçük her olay bir hikmet üzerine gerçekleşir. Hiçbir çiçek tesadüfi olarak açmaz ya da tesadüfi olarak solmaz. Ya da hiçbir insan tesadüfen doğup, tesadüfen ölmez. Hiçbir insan yanlışlıkla ya da kontrolsüz olarak hastalanmaz. Eğer bir iyilikle ya da bir kötülükle karşılaşıyorsa, bu hiçbir zaman için tesadüfi ya da şans eseri gerçekleşmez. Her birini, insanın yaratılışı ile birlikte, Allah özel olarak belirlemiştir.

Allah Kuran'da, "Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır" (Enam Suresi, 59) ayetiyle, toprağın ya da okyanusların kilometrelerce derinliklerinde meydana gelen olaylardan tutun da tek bir yaprak tanesinin düşüşüne kadar evrende meydana gelen her hareketin belirlenmiş bir kader üzerine gerçekleştiğini bildirmiştir.

Ne var ki insanların birçoğu yaşadıkları kaderin her anını Yüce Allah'ın yarattığının bilincinde değildirler. Kimileri nasıl yaratıldıklarını, hayatları boyunca karşılarına çıkan tüm bu nimetlerin nasıl var olduğunu bile hiç düşünmemiştir. Kimileri ise hayatı ve ölümü Allah'ın yarattığını, ancak hayatın içerdiği detayların tesadüfi bir biçimde geliştiğini zannederler.

Oysa Kuran'da, "Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır" (Hadid Suresi, 22) ayetiyle, karşılaşılan her olayı, her detayı Allah'ın özel bir hikmet ve akıl ile planlamış olduğu bildirilmektedir. İnsanın bu önemli gerçeği anlaması son derece önemlidir. Çünkü dünyadaki her varlığın kaderini sonsuz akıl ve bilgi sahibi olan Allah belirlemektedir. Dolayısıyla her ayrıntı, olabilecek en mükemmel şekilde planlanmakta ve olabilecek en hikmetli şekilde yaratılmaktadır. Bu gerçeğin şuruna varan bir insan artık hayatın her anından; olumlu görünenler kadar aksilik gibi görünen anlardan da fazlasıyla hoşnut olacaktır. Çünkü Allah'ın salih kulları için kaderi en güzel şekilde yarattığını bilecektir. Allah'ın güzel gördüğü birşey için insanın olumsuz bir zanna kapılmasının büyük bir gaflet olduğunu fark edecektir. Bu imani kavrayış, olaylara hayır gözüyle bakmasını ve olaylardaki hayır ve hikmetleri fark etmesini sağlayacaktır.

Aksi bir düşünce, yani insanın olumsuzluklarla karşılaştığında, başına gelen olayı Allah'ın yaratmadığını, bir başkasının buna sebep olduğunu sanması ise kişinin kaderi anlayamamış olmasındandır. Olumsuz gibi görünen her olay aslında birer "kader dersi"dir. Herşeyi mutlaka hikmet ve hayır gözüyle değerlendirmek gerekir. Büyük, orta derecede önemli ya da önemsiz gibi görünen her olay kaderde hikmet ve hayırla yaratılmıştır. Bazı insanlar sık karşılaştıkları, istemedikleri şekilde gelişen olaylara aksilik derler. Oysaki aksilikte de hayır ve hikmet vardır. İnsan aksi zanneder, halbuki en doğrusu kaderde o olayın o şekilde gerçekleşmesidir.

Gün içinde insanları üzen, rahatlarını kaçıran, onları kızdıran, sıkan, aksilik, terslik olarak adlandırılan olayların hikmet ve hayırlarını Allah bir anda toplu olarak gösterse, kişi üzülmesinin ne kadar yanlış olduğunu hemen anlar. İman eden bir insan bu hayırlar karşısında değil hüzünlenmek, tam tersine büyük bir sevinç ve neşe içinde olur. Bu nedenle insana düşen görev, kaderde yaniYüce Allah'ın kusursuz yaratmasının hikmetli bir detayı olan olaylarda hep hayır ve hikmet aramak ve bu kavrayışa sahip olmanın sevincini yaşamaktır.

Hayır Gibi Görünen Olaylarda Şer, Şer Gibi

Görünen Olaylarda Hayır Olabileceğini Bilmek...

Önceki satırlarda Allah'ın sonsuz akıl sahibi olduğundan ve dünya hayatında meydana gelen her olayı özel bir plan ve kader doğrultusunda, hayır ve hikmetle yarattığından bahsettik. Bu noktada anlaşılması gereken bir başka konu ise, Allah'ın yarattığı olayların hangisinde hayır, hangisinde şer olabileceğini asıl olarak bilecek olanın yalnızca Allah olduğudur. Çünkü Allah sonsuz, insan ise sınırlı bir akla sahiptir. İnsan ancak olayların dıştan görünen kısmı ile muhatap olabilmekte ve ancak kendi anlayışı ile bu olayları değerlendirebilmektedir. Sınırlı bilgi ve anlayışı ile kimi zaman hayır ve güzellik olan bir olayı olumsuz, kötülük ile dolu olan bir olayı ise olumlu ve hayırlı olarak nitelendirebilmektedir. Bu durumda doğruları görebilmek için iman eden bir insanın yapması gereken şey, Allah'ın sonsuz akıl ve bilgisine teslim olarak, her olaya hayır gözüyle bakmaktır. Nitekim Allah bir ayetinde insanlara şöyle buyurmaktadır:

... Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (Bakara Suresi, 216)

Allah'ın bu ayette bildirdiği gibi, insanın kendisi için çok hayırlı ve güzel olacağını sandığı bir olay aslında dünyada ve ahirette hüsrana uğramasına neden olacak olabilir. Ya da zarara uğrayacağını düşünerek kaçtığı bir olay kişiye güzellik, bereket bolluk ve huzur getirecek olabilir. Tüm bunların gerçek bilgisi sadece ve sadece Allah Katında gizlidir. Gerek şer gerekse hayır gibi görünen tüm olaylar Allah'ın dilemesiyle gerçekleşir.

Allah kim için neyi dilerse o olur. Kuran'da, "Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse. O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Yunus Suresi, 107) ayetiyle de bu önemli gerçek hatırlatılmıştır.

Dolayısıyla Rabbimiz'den bize gelen her olay, hayır gibi de görünse şer gibi de görünse aslında bizim için hayırlıdır. Daha önce söz ettiğimiz gibi olayların sonucunu takdir edebilecek olan zaman ve mekanla sınırlı insanlar değil, zamandan ve mekandan münezzeh olan, zamanı, mekanı, olayları ve insanları da tek bir anda yaratmış olan Allah'tır. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Zamansızlık ve Kader Gerçeği)

MÜMİNLER İÇİN HER OLAYDA HAYIR VARDIR

Her insanın hayatında zor anlar olarak nitelendirebilecek zamanlar vardır. Kuran ahlakından uzak yaşayan insanların birçoğu bu anları huzursuzluk, üzüntü ve sıkıntı gibi duygular içerisinde geçirirler. Böyle ortamlarda sinirlilik, gerginlik, tartışmacılık yoğun bir şekilde sergiledikleri tavırlardır. Bu tepkilerin tek nedeni ise, kitabın başından beri söz ettiğimiz gibi, bu kişilerin dinin getirdiği güzel ahlaktan uzak yaşamalarıdır. Allah'a ve O'nun yaratmış olduğu kaderin kusursuzluğuna iman etmedikleri için, karşılaştıkları olayların, çektikleri zorlukların arkasında bir hikmet ve hayır göremezler. Nitekim iman etmedikleri için zaten dünyada geçirdikleri her an kendi aleyhlerine işlemektedir. Onlar da bunun sıkıntısı ve gerginliği içinde yaşamlarını sürdürürler.

Müminler ise, Allah'ın dünya hayatında kendileri için yarattığı zorlukların birer imtihan olduğunu bilirler. Bu denemelerin, salih Müslümanlar ile "kalplerinde hastalık bulunan" ve samimi olarak iman etmeyen kişilerin ayrılması için özel olarak yaratıldığının farkındadırlar. Çünkü Allah Müslümanları mutlaka deneyeceğini ve doğru olanlarla olmayanları birbirinden ayırt edeceğini Kuran'da şöyle vaat etmiştir:

Yoksa siz, Allah, içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) belirtip-ayırt etmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (Al-i İmran Suresi, 142)

Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırdedinceye kadar müminleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir… (Al-i İmran Suresi, 179)

Bu konuyla ilgili olarak Kuran'da, Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan şöyle bir olay örnek verilmiştir:

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu, Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi… (Al-i İmran Suresi, 166-167)

Yukarıdaki ayetler aslında şu ana kadar söz ettiğimiz konuyu açıklamaktadır. Peygamberimiz (sav) döneminde Müslümanlar zorlu ortamlarla karşılaşmış, zahiren birtakım sıkıntılar çekmişlerdir. Zahiren müminler zorlu bir mücadele içinde gibi gözükmektedirler. Ancak ayetlerde bildirildiği gibi, bu olay da Allah'ın izniyle gerçekleşmiş ve müminlere zarar vermeye çalışan münafıkların ortaya çıkmasına vesile olmuştur. Yani sonucu, müminler için -her zaman olduğu gibi- hayra dönmüştür.

Müminler, bu ayetlerde haber verilen gerçekleri bildikleri için kötü gibi görünen bir olayı ya da zorluk anını, samimiyetlerini, Yüce Allah'a olan bağlılıklarını ve tevekküllerini göstermek için güzel bir fırsat olarak değerlendirirler. Dünyada hem zorluklarla hem de nimetlerle denendiklerini asla akıllarından çıkarmazlar. Bu güzel ahlaklarının ve teslimiyetlerinin bir sonucu olarak Allah kötü gibi görünen olayları ve zorlukları salih kullarının lehine çevirir.

İlerleyen sayfalarda insanların günlük yaşamlarında karşılaşabilecekleri bazı zorluklardan, dünya hayatına has denemelerden bahsedilecektir. Amaç, inananlar için zorluk gibi görünen olayların ardında gizli olan hayırları, dünyada ve ahirette zorluklara sabretmenin müminlere getireceği güzellikleri ve nimetleri hatırlatmaktır.

Mallardan Eksiltme ile Denenme

İnsanların birçoğunun yaşamlarındaki en önemli amaçlardan biri, mal, mülk zenginliğine sahip olabilmektir. Yaşamlarında çok önemli bir yer teşkil eden bu hedefe ulaşabilmek için her yolu dener, hiçbir şeyden çekinmezler. İnsanların mala verdikleri bu değer Kuran'da "tutkulu şehvet" ve "dünya hayatının çekici süsü" olarak tanımlanmıştır. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara süslü ve çekici kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici süsüdür; sürekli olan salih davranışlar ise Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (Kehf Suresi, 46)

Allah bir başka ayetinde ise din ahlakından uzak yaşayan insanlar için, "Malı 'bir yığma tutkusu ve hırsıyla' seviyorsunuz" (Fecr Suresi, 20) şeklinde bildirmektedir. Bu ayetten de anlaşıldığı gibi cahiliye toplumu insanları mal sahibi olma konusunda bir hırs içerisindedirler. Çünkü mal ve mülk zenginliği, din ahlakını temel almayan toplumlar için, üstünlüğü ifade eden çok önemli bir özelliktir. Bu yanlış modelde, malı olana saygı duyulur, hürmet gösterilir ve değer verilir. İnsanlar istedikleri zenginliği elde ettiklerinde çok büyük bir güce sahip olduklarını düşünürler. Bu bakımdan herkesin en öncelikli isteklerinden biri, çok fazla zenginliğe sahip olmaktır.

Cahiliye insanlarının mala ve zenginliğe bu kadar düşkün olmaları, hayatları boyunca sahip olduklarını kaybetme korkusunu da beraberinde getirir. Bu çarpık mantığa ve anlayışa sahip olan bazı insanlar, malları bir sebepten dolayı ellerinden alınırsa tamamen umutsuzluğa düşer ve Allah'a karşı isyankar bir tavır gösterirler. Mallarının eksilmesinin aslında bir deneme olduğundan tamamen gaflette oldukları için, büyük bir zarara uğramanın üzüntüsünü yaşarlar.

Oysa Allah Kuran'da, iman eden kullarına ellerinden çıkanlar için üzüntü duymamalarını ve kendilerine verdiği nimetler dolayısıyla da sevinip şımarmamalarını emretmiştir. (Hadid Suresi, 23) Allah, ayetlerinde insanları itidalli olmaya ve güzel ahlaka çağırmaktadır. Bir insanın mal ve mülkü arttığında şımarması, eksildiğinde ise ümitsizliğe kapılması Allah'a karşı nankörlük olur.

Fakat olayları kendi çarpık anlayışlarına göre değerlendiren cahiliye toplumu insanları mal kaybında duyulan üzüntüyü doğal karşılarlar. Örneğin bir kişinin hayatı boyunca çalışıp sahip olduğu serveti bir doğal afet nedeniyle birkaç saniyede elinden alınabilir. Ya da uzun süre para biriktirip aldığı güzel bir ev, kısa süren bir yangından dolayı kullanılamayacak hale gelebilir. Dünya hayatının bir deneme mekanı olduğunun ve böyle bir olay ile imtihan edildiğinin bilincinde olmayan insan, malı bir anda elinden alındığında neye uğradığını şaşırır, olumsuz ve isyankar bir ahlak gösterir.

Din ahlakından uzak insanlar mal kaybını bu bozuk bakış açısıyla değerlendirdikleri için, bu olayın hayırlı ve iyi bir yönü olamayacağını düşünürler. Nitekim bu bakış açıları ve Allah'a karşı gösterdikleri tevekkülsüzlük nedeniyle, gerçekten de bu olay kendi aleyhlerinde olur.

Oysa hayır gözüyle bakan insanlar için durum tamamen farklıdır. Mülklerini yitirmelerinin o anda bilmedikleri pek çok hikmetleri ve hayırları bulunmaktadır. Belki de Allah, bu vesile ile zenginlikten şımarmış ve büyüklük hissi duyarak dünya hayatının geçici heveslerine kapılmış olan kullarına bir hatırlatma yapmaktadır. Onlara, bütün gücün Kendisi'ne ait

olduğunu ve sadece Kendisi'ne rağbet etmeleri gerektiğini hatırlatmaktadır. Veya o zor anda sabreden, tevekkül eden kullarına dünyada ve ahirette daha güzeliyle karşılık vererek onlar için bilmedikleri hayırlı bir gelecek belirlemiş olabilir. Dünya hayatının geçici ve zahiri menfaatleri yerine sonsuz olan ahiret hayatındaki sayısız nimetleri onlara verebilir, ki dünyanın geçici nimetleri ile ahiretin sonsuz nimetleri arasında bir kıyas yapıldığında sonsuz ahiret nimetlerinin daha hayırlı olduğu son derece açıktır.

Bu tarz olayların dünyaya yönelik de pek çok hayrı bulunabilir. Örneğin bir insan yeni satın aldığı arabasıyla kaza geçirse ve araba ağır hasar görse bile bunda muhakkak bir hayır vardır. Allah, belki de bu insanı daha büyük bir kazadan ya da başına gelebilecek kötü bir olaydan korumuştur. Vicdanlı bir insan başına gelen bu olayı bir uyarı, bir hatırlatma olarak algılayıp bağışlanma diler ve Allah'ın yarattığı kadere kayıtsız şartsız teslimiyet gösterir.

"Olur ki Sevdiğiniz Şey Sizin İçin Bir Şerdir"

Bakara Suresi'nin 216. ayetinde Allah, "şer" olarak görülen bazı şeylerin insanlar için hayır getirebileceğini haber vermiştir. Ancak aynı ayette bunun yanı sıra insanların sevdiği şeylerin kendileri için "şer" olabileceği de haber verilmiştir. Kuran'da bu konuyla ilgili verilen bir örnek, cimrilik yapan zengin inkarcıların konumlarıdır. İnkarcıların, cimriliği, halk arasındaki tabiriyle "uyanıklık" zannetmeleri ve Allah yolunda kullanmadıkları zenginliklerinin kendileri için bir fayda getireceğini sanmaları çok büyük bir gaflettir. Çünkü Allah, böyle bir zenginliğin, sahipleri için "şer" olduğunu ve ahirette kendilerine azap nedeni olacağını Kuran'da bildirmiştir:

Allah'ın bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir. Kıyamet günü cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır... (Al-i İmran Suresi, 180)

Kasas Suresi'nde de, Allah'ın kendisine büyük bir zenginlik verdiği, fakat bu nedenle şımarıklığa kapılan ve azgınlaşan Karun'un kıssası anlatılmaktadır. Kendisine yapılan uyarıları dinlememesi nedeniyle helak edilen Karun'un durumu, insanlar için ibret teşkil etmektedir. Karun'un durumu Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

... Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez. Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (Kasas Suresi, 76-78)

Ayetlerde bildirildiği gibi, Karun sahip olduğu zenginliğin kendisine hayır getireceğini zannetmiş ve elindekilerle şımarıklığa kapılmış ve büyüklenmiştir. Ancak sonunda hüsrana uğramıştır.

Müminlerin ise "malı-mülkü" değerlendiriş şekli buraya kadar anlatılan bozuk cahiliye anlayışından tamamen farklıdır. Kuran'da emredildiği gibi davranan bir mümin için mülk sahibi olmak hayatında çok önemli bir yer tutmaz.

Mal tutkusu, yığma hırsı gibi cahiliyeye özgü davranışların hiçbiri müminlerin üstün ahlakında görülmez. Çünkü mümin tüm yaşamını Allah'ın rızasını kazanmaya adamıştır. Bu sebepten dolayı mallarını da Allah yolunda kullanır ve nefsinin bencil tutkularına asla kapılmaz; dünyevi çıkarlara değil, her zaman ahirette kazanacağı güzelliklere yönelir. İşte böyle hereket eden müminler Allah Katında üstün kılınmışlardır. Ve Allah onları Kuran'da şöyle müjdelemektedir:

Hiç şüphesiz Allah, müminlerden karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere, canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek kimdir? Şu halde yaptığınız bu alış verişten dolayı sevinip müjdeleşiniz. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (Tevbe Suresi, 111)

Bu gerçeğin farkında olan peygamberler, elçiler, salih müminler tarih boyunca kendilerine nimet olarak verilen malın aslında Rabbimiz Allah'a ait olduğunu bilerek hareket etmişler; tüm servetlerini ve zenginliklerini Allah'ı razı edeceklerini umdukları şekilde kullanmışlardır. Örneğin, ayette

belirtildiği üzere müminler, "... mala olan sevgilerine rağmen onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere" (Bakara Suresi, 177) verecek bir ahlaka ve merhamete sahiptirler. Ayrıca müminler bazı insanların yaptığı gibi gösteriş olarak değil, tam tersine "... yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak ve imanlarını kökleştirip-güçlendirmek için" (Bakara Suresi, 265) infak ederler . Dolayısıyla mallarından bir eksilme olduğu zaman da cahiliyenin tepkilerinin tam tersi olarak, bunun Allah'ın bir imtihanı olduğunun bilincinde hareket ederler, sabrederler ve hayır gözüyle bakarlar. İnananların böyle bir durumda nasıl bir tavır gösterdikleri Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin." (Al-i İmran Suresi, 26)

Sonuçta, inananlar çok iyi bilirler ki inkarcıların malları onlara dünyada hayır değil, tam aksine bir azap konusu olacaktır. Bu, Yüce Allah'ın vaadidir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkar içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (Tevbe Suresi, 55)

Hastalıkların Ardındaki Gizli Hikmetler

Cahiliye toplumu insanları sürekli olarak gelecekleri için planlar yapar ve bu planlarının her zaman kendi tasarladıkları şekilde gelişmesini beklerler. Bu yüzden de ani gelen bir hastalık veya beklenmedik bir kaza ile karşılaştıklarında bir anda tüm yaşamları alt üst olur. Çünkü yaptıkları planlar içinde hastalık veya kaza gibi bir olaya hiç yer vermemişlerdir. Hatta birçoğu, sağlıklı bir bedene sahipken -her gün binlerce kişinin başına gelebilen- bu tarz olaylarla karşı karşıya gelebileceğini düşünmemiştir bile.

Bu yüzden de cahiliye insanları böyle bir durum oluştuğunda hemen isyankar bir tutum içine girerler. "Niye benim başıma böyle bir olay geldi?" gibi kader gerçeğine son derece ters bir davranış gösterirler. Bu mantıkla hareket eden, din ahlakından uzak yaşayan insanlar için bir hastalık veya kaza anında tevekkül etmek ya da karşılaştıkları olaya hayır gözüyle bakmak mümkün değildir.

Kader gerçeğini kavrayamamış olan bu insanlar, başlarına gelen bir hastalığın sebebi olarak yalnızca virüsleri veya mikropları görürler. Yine aynı şekilde bir trafik kazası geçirdiklerinde, bunun tek sebebinin kötü araba kullanan bir insan olduğunu zannederler. Halbuki gerçek böyle değildir. Hastalığa sebep olan her mikroorganizma veya insana zarar veren her araç, her insan Allah'ın sebep olarak yarattığı varlıklardır. Ve bu varlıkların hiçbiri başıboş değildir; tümü ancak ve ancak Allah'ın kontrolü ile hareket etmektedirler. Eğer bir virüs yüzünden bir insan ağır bir hastalığa yakalanıyorsa, bu, Yüce Allah'ın bilgisi dahilindedir. Eğer bir araba bir insana çarpıp onu sakat bırakıyorsa, bu da Allah'ın yarattığı kadere tabi bir olaydır. Bir insan ne yaparsa yapsın bunları değiştiremez; kaderinden tek bir anı çekip çıkaramaz. Çünkü kader bir bütün olarak yaratılır. Ve sonsuz kudret sahibi Allah'a teslim olan, O'nun sonsuz aklına ve rahmetine güvenip dayanan insan için hastalık da, kaza da, diğer musibet gibi görünen olaylar da sonu hayırla bitecek geçici imtihanlardır. Önemli olan, Allah'a iman eden, O'nun yaratmış olduğu kadere teslim olan insanların bu tür zorluk ve hastalık anlarında gösterecekleri güzel ahlaktır.

Hastalıklar ve kazalar, müminlerin sabırlarını ve ahlaklarının güzelliğini ortaya koyacakları bir dönem ve Allah'a yakınlaşmak için çok önemli fırsatlardır. Allah Kuran'da zorluklar karşısında gösterilecek sabrın önemini anlatırken hastalık dönemini de belirtmiştir:

... Ama iyilik, Allah'a ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve muttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Yukarıda da belirtildiği gibi ayette hastalık döneminin de belirtilmiş olması düşündürücüdür. Fiziksel bir rahatsızlıkla karşılaşan insanın güzel ahlak göstermek için bütün bunların birer imtihan olduğunu; hastalığı da şifayı da yaratanın sadece Allah olduğunu düşünmesi gerekir. Eğer kişi hastalığındaki veya geçirdiği kazadaki hayırları ve hikmetleri düşünürse, bunları o an için göremese bile karşılaştığı zorluktan çok karlı çıkar. Dünyada geçici bir zorluk yaşar ama, Allah'ın izniyle ahirette Rabbimiz'e içten teslim olmuş olmanın sonsuz güzelliği ile mükafatlandırılmayı umut edebilir.

Ancak unutulmamalıdır ki, bu gerçeği kalben kavrayabilmek ve asıl olarak böyle bir olayla karşılaştığında güzel ahlak gösterebilmek çok önemlidir. Bunun için de bütün hastalıkların bir hikmet üzerine yaratıldığını aklından çıkarmaması gerekir. Allah dilerse insan hiçbir zaman hasta olmaz, ağrı duymaz veya acı çekmez. Ama eğer insan böyle bir zorlukla karşılaşırsa da, bilmelidir ki bu zorluğu yaşamasının, hem dünyanın geçiciliğini hem de Allah'ın sonsuz gücünü anlayabilmesi açısından pek çok hikmeti vardır.

Bu bölümde bu hikmetlerden birkaçından söz ederek, hastalık veya kaza gibi durumlarda samimi bir müminin tevekkül ve teslimiyetinin nasıl olması gerektiğine dikkat çekeceğiz.

Hastalık insana acizliğini ve Allah'a muhtaç olduğunu hatırlatır

Hastalık anında insanın o güne kadar sapasağlam olan vücudu gözle dahi göremediği virüslere ve mikroplara karşı yenik düşer. Ve bilindiği gibi pek çok hastalık halsizlik, çeşitli bölgelerdeki ağrı ve acıyla kendini gösterir. Hatta bazı hastalık türlerinde insan yataktan dahi kalkamayacak kadar yorgun olabilir ya da o derece ağrı içerisinde olabilir. Mikroskobik bir virüsün kendi bedeni üzerinde meydana getirdiği bu zayıflığa engel olmaya güç yetiremeyen insan, böyle anlarda acizliğini ve Allah'a ne kadar muhtaç bir durumda olduğunu çok daha iyi kavrar. Böylece sağlıklı iken büyüklüğe kapılan, enaniyet yapan, sahip olduklarıyla gururlanan kişi belki de gereği gibi düşünmediği bu gerçeğin şuuruna varabilir. Herşeyin Yaratıcısı olan Rabbimiz'in sonsuz kudretini daha iyi takdir edebilir.

Hastalıkla birlikte sağlıklı olmanın Allah'ın bir lütfu ve nimeti olduğu daha iyi anlaşılır

Günlük hayatta çoğu zaman düşünülmeyen konulardan bir tanesi de sağlıklı olmanın aslında ne derece büyük bir nimet olduğudur. Uzun süre hasta olmayan, dolayısıyla bir rahatsızlık, ağrı ya da acı hissetmeyen insan bu duruma alışır. Ama ani bir hastalık ile karşılaştığında aslında sağlıklı olmanın Allah'ın bir lütfu olduğunun farkına varır. Çünkü bir şeyin değeri, o şey kaybedildiğinde veya ondan mahrum kalındığında çok daha iyi anlaşılır. Ünlü İslam düşünürü Said Nursi'nin de söylediği gibi; "Soğuk olmazsa sıcaklık anlaşılmaz; zevksiz kalır. Açlık olmazsa yemek lezzet vermez. Maraz olmazsa sıhhat lezzetsizdir. Yani herşey zıttıyla anlaşılır ve kıymet kazanır."

İnsan ciddi bir hastalıkta dünyanın geçiciliğini,

ölümü ve ahireti daha çok düşünür hale gelebilir

İnsanların büyük bir kısmı hayati önemi olan bir hastalığa yakalandıklarında ya da bir uzuvlarını kaybettiklerinde bunu kendileri için kötü bir olay olarak değerlendirebilirler. Oysa belki de bu kişinin hastalığı dert olarak, bela olarak değil, ahirette kurtuluş bulması ve yalnızca Allah'a yönelmesi için bir vesile olarak kendisine verilmiş olabilir. Çünkü ciddi bir hastalığa kapılan insanın doğal olarak şuuru daha çok açılır. Yaşadığı zorlu hastalık insanın içinde bulunduğu alışkanlıklara dayalı ruh halinden yani gafletten çıkarak yaşamının anlamını ve ahiret gerçeğini daha çok düşünmesine neden olabilir. Bu kişi dünyaya bağlılığın anlamsızlığını ve ölümün ne kadar yakınında olduğunu kavrar.Tüm hayatını gaflet içerisinde geçirecekken, hiç beklemediği bir anda hastalanması ile birlikte belki de ahiret yaşamının ve Allah'ın rızasını kazanmanın önemini kavrayıp sonsuz hayatında kurtuluş bulabilir.

İnsanın Allah'a olan duası ve yakınlığı artar

Ciddi bir hastalığın vücut üzerindeki belirtileri arttıkça birçok insan her zaman düşünmekten kaçtığı ölümü düşünmeye başlar ve bu durumda kişi tüm samimiyetiyle Allah'a dua ederek sağlıklı bir hale gelmeyi ister. Yaşamı boyunca hiç dua etmemiş bir insan bile amansız bir hastalık karşısında Allah'a yalvarma ihtiyacı duyabilir. Rabbimiz'e karşı son derece samimi dua edebilir; bu sebepten dolayı da Allah'a olan yakınlığı artabilir. Ve eğer bu kişi iyileştiğinde de aynı samimiyetle dualarını sürdürürse, sağlığına kavuştuğunda nankörlük etmezse yakalandığı hastalık onun için büyük bir hayra yani ihlaslı bir yaşam sürdürmesine vesile olmuş olur.

Allah Kuran'da böyle zorluk anlarında Kendisine yönelen insanları haber vermiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir. (Fussilet Suresi, 51)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (Yunus Suresi, 12)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra Kendinden onlara bir

rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (Rum Suresi, 33)

Ancak yukarıdaki ayetlerden anlaşıldığı gibi insanın zorluk anında dua etmesi yeterli değildir; Allah'a karşı acizliğini anladığında dua ettiği gibi, kendisine nimet verildiğinde de Allah'a sığınması gerekir. Bu şekilde hastalık ve sıkıntı, bu zorluğa maruz kalan kişinin aczini anlayarak tevbe etmesine ve geri kalan ömrünü teslimiyetle geçirmesine vesile olacaktır.

Hastalığa gösterilen tevekkülün ve sabrın karşılığı ahirette sonsuz cennete kavuşarak alınır

Daha önce de belirttiğimiz gibi, hastalıkların bir hikmeti de dünya hayatında insanların sabırlarının ve Allah'a olan tevekküllerinin denenmesidir. Müminler bir hastalık durumunda Allah'a olan sadakatleri, gösterdikleri tevekkül ve sabırları ile cahiliye toplumunu oluşturan fertlerden ayrılırlar. Çünkü zor zamanlarda gösterdikleri güzel tavırlarının Allah'ın rızasını kazanmaya uygun olduğunu bilir ve ahirette de büyük bir karşılığının olacağını umarlar. Hastalığı öncesinde Allah'a tam olarak teslim olmamış bir kişi ise belki hastalığı sayesinde bu güzel özellikleri kazanabilir; geçici dünya hayatındaki kısa süreli sıkıntılarının karşılığında sonsuz cennet hayatının nimetlerine kavuşabilir.

Hz. İbrahim'in hastalık karşısındaki samimi duası müminler için güzel bir örnektir. Bu dua ayetlerde şöyle haber verilir:

"Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur. Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur," (Şuara Suresi, 80-81)

Bir başka güzel örnek ise Hz. Eyüb'ün rahatsızlığı sırasındaki tavrı ve üstün ahlakıdır. Kuran'da bildirildiğine göre, Hz. Eyüb'e şiddetli bir sıkıntı isabet etmiş, ancak bu sırada Allah'a çok büyük bir bağlılılık ve sadakat göstererek örnek bir tavır sergilemiştir. Bu nedenle Hz. Eyüp Allah'a olan teslimiyetli ve tevekküllü tavrıyla Kuran'da övülmüş bir peygamberdir.

Kuran'da haber verildiğine göre Hz. Eyüp bu sırada ayrıca şeytanın olumsuz telkinleriyle karşılaşmıştır. Şeytan, içinde bulunduğu hassas durumdan faydalanarak onu tevekkülsüz davranmaya teşvik etmeye çalışmıştır. Hastalık ya da bir sıkıntı durumunda bazı insanlar dikkatlerini çok fazla yoğunlaştıramadıkları için şeytanın telkinine açık bir duruma gelebilirler; ancak Hz. Eyüp Allah'a gönülden bağlı bir peygamber olarak şeytanın bu tuzağına düşmemiştir. Sıkıntısını samimi olarak Allah'a açmış

ve O'ndan yardım dileyerek dua etmiştir. Kuran'da Hz. Eyüb'ün örnek duası şöyle bildirilmektedir:

Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik... (Enbiya Suresi, 83-84)

Allah, onun bu samimi duasına icabet ederek "Şafi" (şifa veren) sıfatı ile neyin kendisine şifa olacağını Hz. Eyüb'e bildirmiştir. Ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti.

"Ayağını depret. İşte yıkanacak ve içecek soğuk" (su, diye vahyettik.) Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. "Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (Sad Suresi, 41-44)

Hz. Eyüp kendisine dokunan sıkıntı esnasında Rabbimiz'e olan tevekkülü, bağlılığı ve sabrı ile gösterdiği üstün ahlakın mükafatını ve karşılığını hiç kuşku yok ki eksiksiz olarak almıştır. (En doğrusunu Allah bilir) Kendisinden sonra gelen tüm Müslümanlara da bu derin tevekkülü ile güzel bir örnek olmuştur.

Müminlerin Yaptıkları Hatalarda da Hayır Vardır

Cahiliye toplumlarında en çok çekinilen konulardan bir tanesi hata yapmaktır. Çünkü hata yapan kişi toplumun gözünde küçük düşer ve genellikle de alay konusu edilir. Veya kendisi açısından önemli gördüğü bazı fırsatları kaçırabilir. Bu yüzden cahiliye bireyleri arasında hata yapmak adeta korkulu bir rüya haline gelmiştir.

Oysa Kuran ahlakında durum oldukça farklıdır. İlk olarak iman edenler hiç kimseyi yaptıkları hata ile değerlendirmezler. Hata yapan kişinin de bir insan olduğunu, hataya yatkın bir yapısı olduğunu bilir, ona karşı şefkat ve merhamet duyarlar.

Bununla birlikte mümin kendi bir hataya düştüğünde ise samimi olarak düşünüp yanlışlığını anlar; Allah korkusu ve vicdanı onu hemen

harekete geçirir. Hatasını telafi etmek için çalışır. Sonsuz merhamet sahibi olan Allah'a dua eder ve bağışlanma diler.

Müminin hata yaptığında duyduğu pişmanlık da yine kendisi için hayırlıdır. Çünkü bu, cahiliyenin yaşadığı sıkıntılı bir pişmanlık değil, bir daha aynı hatayı tekrarlamamaya yönelik bir karardan ibarettir. Bu durumda müminin gösterdiği teslimiyet, tevekkül ve tüm olayların kaderinde olduğunu bilerek hareket etmesi çok önemlidir. Böylece Allah'a olan yakınlığı çok daha fazla artar.

"Her Nefis Ölümü Tadıcıdır..."

Cahiliye inancına göre bir insanın başına gelebilecek en kötü olaylardan biri, yakınlarının veya kendisinin ölümüdür. Ölüme yaklaşmış olmak ya da bir yakınını yitirmek en çok korkulan konuların başında gelir. Ölüm, her zaman bir an önce kapatılması ve başka konular açılarak geçiştirilmesi gereken bir konu olarak değerlendirilir. Cahiliyenin çarpık anlayışına göre belki birçok konuya hayır gözüyle bakılabilir, ama bir kişinin ölümünde asla bir hayır görülmez.

Din ahlakını yaşamayan toplumların ölümü değerlendiriş biçimleri hep birbirine benzerdir ve farklı bir düşünce asla akıllarından geçmez. Söz konusu çevrelerde ölüm bir yokoluş olarak görülmekte ve ahiret hayatına tereddüt ile yaklaşılmaktadır. Din ahlakından uzak insanlar için dünya hayatı tek yaşamları, sahip olabilecekleri tek ömürdür. Dolayısıyla onlara göre ölüm ile birlikte bu imkan tamamen kaybolmakta ve çarpık anlayışlarına göre ölen kişinin arkasından geriye sadece üzüntü kalmaktadır. Özellikle de çok sevdiği bir yakını vefat eden bir insan iç dünyasında muhakkak büyük bir üzüntü ve sıkıntı yaşar. Hatta bir yakınının genç yaşta ölmesi durumunda Allah'a ve kadere karşı isyana varan davranışlar birbiri ardınca gelir. Oysa din ahlakından uzak olan bu insanlar çok önemli gerçekleri unutmaktadırlar:

Öncelikle yeryüzündeki insanların hiçbiri kendi istekleriyle dünyaya gelmemişlerdir. İnsanların hiçbiri kendi iradeleriyle yaşam sahibi olmamışlardır. Tüm insanların yaşamı Allah'a aittir; herkes Yüce Allah'ın takdir ettiği zamanda ve O'nun dilemesiyle hayat bulmuştur. Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındaki canlı cansız her varlığın sahibi olan Allah, dilediği kişinin canını dilediği şekilde ve dilediği zamanda alacaktır. Allah'ın kaderde belirlemiş olduğu bu zamanı kimsenin ertelemeye veya öne almaya gücü yetmez. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona

ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (Al-i İmran Suresi, 145)

Ayrıca insan ölümden uzaklaşmak için ne kadar tedbir alırsa alsın, kendince ne kadar güvenlikli yerlere sığınırsa sığınsın ölümden kaçamaz. Hiç beklemediği bir şekilde bu dünyadan ayrılabilir. Aynı şekilde bir yakınının ölmemesi için ne kadar uğraşsa da, hatta tüm dünyanın imkanlarını seferber etse de bu isteğini -Allah dilemedikçe- gerçekleştiremez. Bir ayette ölümün her yerde insanı bulacağı şu şekilde ifade edilmiştir:

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile... (Nisa Suresi, 78)

Bu yüzden insanın yapması gereken ölümden kaçmaya veya yakınlarını kaçırmaya çalışmak değil, aksine ölümden sonrası için hazırlık yapmak ve sevdiği insanların da ahiretteki sonsuz yaşamları için hazırlık yapmalarına vesile olmaktır.

Ölüm Bir Son Değil, Başlangıçtır

Ahiret inancı taşımayan veya inançları zayıf olan insanların ölüm ve ölümden sonraki yaşama bakış açıları son derece çarpıktır. Bundan dolayı yukarıda anlattığımız gibi ölümü hayırlı bir olay olarak değil, bir musibet olarak değerlendirirler. Ölen kişiyi bir daha asla göremeyeceklerini ve onun toprak olarak yok olduğunu düşünürler.

Oysa ölüm bir yok oluş değildir; aksine insanların asıl yurtları olan ahiret hayatına geçişleri için bir vesiledir. İnsanların, dünyada işledikleri iyiliklerin ve kötülüklerin karşılığını görecekleri hesap gününe yaklaştıkları bir olaydır. Ve istisnasız her insan ölüm anı ile karşılaşacaktır; ebedi yurt olan ahirete geçecektir. Bu, kimi insan için çok genç yaşlarda olabileceği gibi kimi insan içinde ileri yaşlarda olabilir. Ama sonuç olarak hiçbir insan yeryüzünde baki kalmayacaktır; insan yaşadığı her gün ölüm anına biraz daha yaklaşmaktadır. Bu yüzden ölümden kaçmaya çalışmak, ölümü düşünmemek, ölümü bir musibet olarak değerlendirmek son derece akılsızca bir davranıştır.

Bazı kişiler ise ahiret inançları olduğunu söylemelerine rağmen yine de ölen kişinin arkasından ağlamayı ve hüzünlenmeyi doğal karşılarlar. Halbuki Allah'ın adaleti sonsuzdur. Ölen kişi Rabbimiz'e hesabını verecek ve dünyada yaptığı her şeyin karşılığını misliyle alacaktır. Bu yüzden Allah'a ve ahiret gününe inanan, dünya hayatında Rabbimiz'in istediği gibi

bir hayat yaşayan her insan için ölüm, sonsuz güzellikteki bir yaşamın kapısıdır. İman edenler için ölüm ebedi kurtuluşun başlangıcıdır. Ancak yeryüzünde büyüklenmiş, ahireti inkar etmiş, Allah'a hesap vereceğini göz ardı etmiş cahiliye insanları için ölüm, sonsuz bir azabın kapısıdır. Bu yüzden söz konusu insanların, ölümü bir hayır olarak değerlendirmeleri mümkün değildir.

Bu, tamamen zıt anlayış farklılığı nedeniyle, bir müminin ölümü ile karşılaşan diğer müminlerin tepkileri de cahiliye ahlakından ve hareketlerinden kesin olarak ayrılmaktadır. Çünkü cahiliye inancına göre olabilecek en kötü olay olarak değerlendirilen ölüm, müminler için yine bir hayır vesilesi olarak görülür. Müminler ölümü, Yüce Allah'ın aşağıdaki ayeti doğrultusunda değerlendirir:

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (Al-i İmran Suresi, 157)

Bu ayette görüldüğü gibi, müminlerin yaşamları gibi ölümleri de hayırlıdır. Özellikle Allah yolunda bir iş üzerindeyken ölen müminler için Allah Katında özel bir derece vardır. Bu nedenle şehitlik makamı aslında bir müminin şerefidir ve ahiretteki ecrini arttıracak hayırlı bir olaydır. Ahiret hayatını hedef edinen ve Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla yaşayan bir müminin yine Allah yolunda şehit olması son derece onur vericidir. Kuran'da haber verilmiş olan bu müjdeyi bilen müminler, bir başka mümin Allah rızasını kazanmak için çalışırken ölürse asla hüzne kapılmazlar. Tam tersine bu müminin ölümündeki hayırları ve güzellikleri görerek neşe ve mutluluk duyarlar. Hiç kuşku yok ki güzelliklerin en üstünü Allah'ın rızasını ve cennetini kazanmaktır. Uzun ve hayırlı ömür süren, bütün ibadetlerini yerine getiren örneğin, yalan söylemekten kaçınan, iyilik yapmaktan hoşlanan, adaletli davranan, zekatını veren, orucunu tutan, 5 vakit namazına titizlik gösteren, Allah'ın sınırlarına uyan bir müminin Allah Katında üstün bir değeri olduğu umulur.

Buna karşılık inkarcı toplulukların tamamının içine düştüğü bir yanılgı vardır ki o da kendilerine tanınan yaşam süresi ne kadar uzun olursa, bunun o kadar hayırlarına olduğunu zannetmeleridir.

Aşağıdaki ayette Allah bu konudaki gerçeği çok kesin bir biçimde açıklamaktadır:

O küfre sapanlar, kendilerine tanıdığımız süreyi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar, Biz onlara, ancak günahları daha da artsın,

diye süre vermekteyiz. Onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (Al-i İmran Suresi, 178)

Bütün ideallerini ve yaşamlarını dünya hayatının geçici yararını elde etme amacı üzerine kuran cahiliye insanları ömürleri ne kadar uzun olursa o kadar çok dünyevi nimetlerden faydalanabileceklerini düşünürler. Böylece Allah'ı ve ahiret gününü tamamen unutarak yaşayan bu insanlar, boşa kullandıkları zamanın ahiret yaşamları için ne derece büyük önem taşıdığının şuuruna varmazlar. Oysa yukarıdaki ayette de bildirildiği gibi kendileri için hayır zannettikleri bu süre tamamen aleyhlerine işlemektedir.

Bu örnek üzerinde düşünen insan, hayır ve şer konusunu nasıl değerlendirmek gerektiğini, Allah'ın "hayır zannettiğiniz şer, şer zannettiğiniz hayır" (Bakara Suresi, 216) olabilir hükmünü çok daha derinlemesine kavrayabilir.

OLAYLARDAKİ HAYIRLARI GÖRMEYİ ENGELLEYEN NEDENLER

Dünyanın Bir İmtihan Yeri Olduğunu Unutmak

Bir kısım insanlar yaşamlarının büyük bir bölümünün günlük hayatın akışı içinde, tesadüfler neticesinde geliştiğini zannederler. Fakat bu çarpık değerlendirme çok büyük bir yanılgıdır. Bir kişinin kanser olması veya bir yakınını trafik kazasında kaybetmesi gibi büyük olaylardan, yediği yemeğe veya giydiği kıyafete kadar her şey o kişinin kaderinde belirlenmiş özel olaylardır. Tüm bu olayları kişinin denenmesi için en ince ayrıntısına kadar Allah yaratmaktadır.

İşte, inananlarla inkarcılar arasındaki en temel fark bu noktada açığa çıkar. Müminler hem kendi başlarına gelen hem de çevrelerinde gerçekleşen olayları çok farklı bir bakış açısı ile değerlendirirler. Bu Kuran'da Allah'ın emrettiği şekilde düşünerek, her olayı bir deneme gözüyle değerlendirmedir. Dolayısıyla müminler karşılaştıkları her olayda sınandıklarının bilincinde olarak Allah'ı razı edecek davranışlar göstermeye gayret ederler.

Diğer taraftan Kuran ahlakını yaşamayan insanların pek çoğunun ulaşmaya çalıştığı çeşitli hedefler vardır. Bu hedefler genellikle, iyi bir okulda okumak, mutlu bir evlilik yapmak, çocuklarını evlendirmek, başarılı bir iş adamı olmak, yüksek bir mevkiye gelmek, zengin ve itibarlı bir insan olmak gibi konularda yoğunlaşır. Tüm bu sayılanlar makul isteklerdir ancak yanlış olan bu isteklere ulaşmayı bazı kişilerin hayatlarının en önemli gayesi haline getirmeleridir. Bu gibi insanların bütün planları ve uğraşıları bu dar çerçeve içindedir. Çünkü bu insanlar yaşamlarını sadece bu dünyadan ibaret zannetmektedirler. Oysa bu zan, çok büyük bir yanılgıdır. Bir insan hayatı boyunca her istediğini elde etmiş bile olsa, eninde sonunda yaşamı bir yerde noktalanacaktır. Ve gerçek sonsuz yaşam olan ahirete adım atacaktır. Dolayısıyla sadece dünyanın geçici süslerini kazanmaya yönelik bir hayat, Allah'ın dilemesi dışında boşa geçmiş bir hayattır.

Üstelik böyle bir hayatı kendine amaç edinmiş bir insanın dünyada da istediklerine eksiksiz olarak kavuşması mümkün değildir. Allah'ın yarattığı kanuna göre, dünya üzerindeki varlıklar zaman içerisinde bozulmaya uğrarlar. Zamanın yıpratıcı etkisi istisnasız herşey üzerinde etkisini gösterir. Örneğin çok güzel görünümlü, hoş kokulu bir meyve birkaç gün

sonra yenmeyecek hale gelir; yıllarca çaba harcanarak elde edilen bir ev eninde sonunda eskir ve kullanılmaz duruma gelir. Ve en önemlisi dünyadaki herşey gibi insan bedeni de zaman içerisinde bozulmaya doğru hızla yol alır. Zamanın getirdiği yıpranmayı ve vücudun yaşlılığa olan geçişini, tüm insanlar yaşamak durumundadır. Saçların beyazlaması, belli bir yaştan sonra hücrelerin ölmeye başlaması, vücudu meydana getiren uzuvlarda ortaya çıkan aksamalar, derinin kırışması ve diğer pek çok alamet insanın ölüme yaklaştığını hatırlatan açık delillerdendir.

Yaşlanmanın yanı sıra insan ömrü, en iyi ihtimalle ortalama 60-70 yıldır ki karşılaşılan pek çok olay ile bu süreç daha da kısalabilir: Trafik kazası, ölümcül bir hastalık gibi faktörler insanın hiç beklemediği bir anda hayatını kaybetmesine neden olabilir. Önceki bölümde de söz ettiğimiz gibi, insan ne kadar ölümü düşünmemeye, onu aklından çıkarmaya çalışırsa çalışsın, kaçınılmaz sonla bir gün kendisi de karşılaşır. İster dünyanın en güzel insanı olsun, ister en zengini, isterse de en ünlüsü her insan ölüm gerçeğiyle yüz yüze gelir. Tüm hayatını harcayarak elde ettiği mallar, mülkler, evlatlar, dostlar onu ölümden koruyamaz. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilir:

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilene (Allah'a) döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir. (Cuma Suresi, 8)

Tüm bunlar tek bir gerçeği gösterir; dünya hayatı geçicidir ve insanın gerçek yurdu değildir. O halde insanın asıl hedefi bu dünya değil ahiret olmalıdır. Ayette şöyle buyrulur:

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metaı (kısa süreli faydalanması)dır. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir. (Şura Suresi, 36)

Dünya hayatının geçici olduğu ve insanın da ölümlü bir bedene sahip olduğu bu kadar açıkken, üzerinde düşünülmesi gereken çok önemli bir konu ortaya çıkmaktadır. Bu konu ise, insanın yaratılış amacıdır. Allah, Kuran'da dünya hayatını yaratma amacını şöyle açıklamaktadır:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Allah, Kuran'daki pek çok ayet ile insanın yaratılış amacının Kendisi'ne kulluk etmek olduğunu ve dünya hayatının da iyi ile kötülerin birbirinden ayrılması için bir deneme mekanı olarak yaratıldığını bildirmiştir. Bu konudaki bir başka ayet şöyledir:

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (Kehf Suresi, 7)

İnsan, hayatı boyunca sürekli olarak bir denemeye tabidir, hiçbir şey tesadüfen meydana gelmez. Eğer insan bunları kavrayamaz ve olayların Allah'tan bağımsız olarak geliştiğini zannederse o zaman çok büyük bir hataya düşmüş demektir. Çünkü hayatın akışı içinde gelişen tüm olaylar aslında Allah'ın bu kişiye özel olarak yaşattığı birer imtihandır. Ve insan bu imtihan karşısında vereceği tepkilerden, yapacağı davranışlardan sorumlu tutulur. Bu davranışları ve ahlakı sonsuz yaşamındaki konumunu belli edecektir. Büyük veya küçük hiçbir şeyin tesadüfen meydana gelmeyeceği, hepsinin Allah'ın o kişinin kaderinde takdir ettiği olaylar olduğu insanın aklından çıkarmaması gereken en önemli gerçeklerden biridir. İnsan bu gerçeği unutmadığı sürece karşılaştığı her şeyin kendisi için hayır dolu olduğunu da unutmaz. Çünkü her şey Allah'ın takdiri ile gerçekleşir. Bu durumda insan olaylardaki hayır ve hikmetleri görmek, kısacası her şeyi "hayra yormak" için öncelikle dünya hayatının imtihan yeri olduğunu aklından çıkarmaması gereklidir.

Kimseye kaldırabileceğinden fazla yük yükletilmez

Allah her insanı değişik olaylar ve kişileri vesile ederek farklı farklı denemelere tabi tutmaktadır. Ama bu noktada şunu belirtmek gerekir ki, Allah sonsuz adalet sahibidir ve kullarına karşı Halim (çok yumuşak olan) dir; insana gücünü aşan bir yükümlülük vermez. Bu, Allah'ın bir vaadidir:

Hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz; elimizde hakkı söylemekte olan bir kitap vardır ve onlar hiçbir haksızlığa uğratılmazlar. (Müminun Suresi, 62)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar –ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz– onlar da cennetin ashabıdırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (Araf Suresi, 42)

İnsanın dünya hayatında karşılaşabileceği her türlü ağır imtihan, hastalıklar, kazalar, maddi ve manevi sıkıntılar ve diğerleri onun kaldırabileceği sınırların içinde yer alan denemelerdir. Fakat kişi, güzel ahlakı ve sabrı değil de şeytanın özelliği olan isyanı ve nankörlüğü tercih ederse o zaman bu kendi seçimidir ve bu tavırlarından sorumlu tutulacaktır.

Zaman zaman meydana gelen olaylarda insan artık bir çıkış yolunun kalmadığını, herşeyin bittiğini, bunun aşamayacağı bir zorluk olduğunu düşünebilir. O olayda bir hayır olabileceğini unutarak isyankar bir tutum sergileyebilir. Ama bunlar aslında sadece şeytanın verdiği boş kuruntulardır. Samimi bir mümin şu gerçeği bilmelidir ki, karşılaştığı olay her ne olursa olsun, mutlaka güzel ahlak gösterebileceği ve sabredebileceği bir durum ile karşı karşıyadır. Umutsuzluğa kapılmak ise şeytandan gelen bir vesvesedir. Allah kullarına Kendi rahmetinden umut kesmemeyi şöyle emretmiştir:

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah, dilediğine rızkı genişletip-yayar ve (dilediğine) kısar da. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (Zümer Suresi, 52-54)

Allah'ın yukarıdaki ayetlerle bildirdiği emrine uyan ve hayır düşünen insan yine ayetlerde bildirildiği gibi, hayırla karşılaşır; umut kesen ise yapayalnız ve yardımcısız kalır. Allah, Kendi rahmetinden umut kesenlerin inkarcılar olduğunu şöyle bildirmiştir:

Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı 'yok sayıp inkar edenler'; işte onlar, Benim rahmetimden umut kesmişlerdir; ve işte onlar, acı azap onlarındır. (Ankebut Suresi, 23)

… Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez. (Yusuf Suresi, 87)

Mümin Allah'ın emri gereği asla umutsuzluğa kapılmamalı ve karşılaştığı olayları daha derinlemesine tefekkür etmelidir. Bir zorlukla karşılaştığında şunları düşünmelidir: Bu deneme esnasında kendi cesaretini, sabrını, şefkatini, dirayetini, vefasını, sadakatini, sevgisini, fedakarlığını bu dünyada seyrederek aslında kendine şahitlik etmektedir. Hafızasında kalan bilgi ile ahirete gittiğinde, bu güzel huylarına ve tavırlarına karşılık cennetin verildiğini anlaması ona ayrı bir haz ve zevk sebebi olacaktır. Zorlukları gören nefis onların yerine cennette verilen kolaylıkları ve nimetleri şuurlu, bilinçli, derin bir algı ile hissedecek ve dolayısıyla büyük bir zevk alacaktır. Unutmamalıdır ki, zoru bilmeyen, kolaylığın ne olduğunu anlayamaz; anlasa da zoru bilen insanın şuuru ve derinliği ile hissedemez. Bu yüzden müminin dünyada yaşadığı her zorluk, ahirette kendisi için büyük bir zevk kaynağı olacaktır.

Ayrıca dünyada sabırlı, akıllı, dirayetli, kolaylaştırıcı, makul, dengeli, affedici, şefkatli, sevgi dolu, güzel ahlaklı olmanın ayrı, derin bir imani zevki vardır. Bir mümin bu güzel özellikleri kendinde gördüğünde büyük bir zevk alır; başka müminlerin kendinden aldığı imani zevki hissetiğinde mümin ise bunlardan da ayrı bir zevk alır. Bu zevk, hoşnutluk ve güzellik Allah'ın izniyle cennette sonsuza kadar devam eder.

Her türlü kötülük insanın kendisindendir

Kuran ahlakından habersiz insanların genel özelliklerinden bir tanesi iyilik gördükleri ya da rahat yaşadıkları zaman bunu kendilerinden zannetmeleri ve şımarıklığa kapılmalarıdır. Başlarına bir kötülük geldiği zaman da hemen suçlayacak birilerini aramalarıdır. Oysa Allah'ın adaleti sonsuzdur ve her kötülük kişinin kendisinden kaynaklanmaktadır. Ayette şöyle buyrulur:

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir… (Nisa Suresi, 79)

Kuran'da inkarcıların olayları sapkın değerlendirmelerine yönelik örnekler verilmiştir. Örneğin Firavun ve çevresindekilerin başlarına kötülük geldiğinde bunu, Hz. Musa ve beraberindekilerin uğursuzluğu olarak yorumladıkları ama aslında asıl uğursuz ve kötülük kaynağı olanların kendileri olduğu Araf Suresi'nde şöyle haber verilmiştir:

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun, Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir ama onların çoğu bilmezler. (Araf Suresi, 131)

Yukarıdaki örnekte gördüğümüz gibi, dinden uzak insanlar her durumda suçlayacak birilerini ararlar. Kendi yaptıkları çirkinlikleri ve hainlikleri görmezlikten gelir ve iyi insanları kötülükle suçlamaya çalışırlar. Oysa yukarıdaki ayette de dikkat çekildiği gibi asıl kötülüğün kaynağı kendileridir. Eğer bu insanlar iyiyi kötü, hayrı da şer olarak yorumluyorlarsa bunun tek sorumlusu da kendileridir.

Kader Gerçeğini Yanlış Anlamak

İnsanlar hayatları boyunca gelecekleri için, ertesi gün veya bir saat sonrası için çeşitli planlar yaparlar. Bu planlar kimi zaman önceden tasarlandığı gibi gerçekleşir, kimi zaman ise beklenmedik gelişmeler dolayısıyla aksar. Dinden uzak insanlar bu aksamaların tesadüfen meydana geldiğini zannederler.

Gerçekte ise ne planlanan programlar işlemekte, ne de umulmadık aksamalar olmaktadır. Bu plan ister gerçekleşsin, ister gerçekleşmesin bir insanın karşısına çıkan olayların tümü, sadece o kişinin kaderinde, Allah'ın önceden takdir etmiş olduğu olaylardan ibarettir. Bir ayette bildirildiği gibi; "Gökten yere her işi O evirip düzene koyar..." (Secde Suresi, 5) Ve yine bir başka ayette bildirildiği gibi; "Allah her şeyi kader ile yaratmıştır."(Kamer Suresi, 49)

Her insan aslında kendi planladıklarını yaşadığını düşünse de işin aslında Allah'ın kendisi için yarattığı kaderi yaşıyordur. Bu sebeple insan bir şeyler yapıp kaderini değiştirdiğini düşünse de aslında yine sadece kaderinde olduğu için bunu düşünüyordur. Hayatının hiçbir anı kaderinin dışında değildir. Koma durumundayken ölen insan kaderinde olduğu için ölür, aylar sonra komadan çıkıp sağlığına kavuşan ise yine kaderinde olduğu için kurtulmuştur.

Kaderi tam olarak kavrayamamış olan insan için ise tüm olaylar rastgele meydana gelen gelişmelerin, rastlantıların eseri olarak gerçekleşir. Bu insan, evrendeki her şeyin başıboş olarak varlığını sürdürdüğünü zanneder. Bundan dolayı da başına kötü bir şey geldiği zaman bütün bunları "şanssızlık" olarak adlandırır.

Oysa insanın akıl ve muhakeme yeteneği oldukça sınırlıdır; üstelik insan zaman ve mekanla sınırlı bir varlıktır. İnsanın başına gelen istisnasız tüm olayları ise zaman ve mekandan bağımsız, "sonsuz bir akıl" sahibi olan Allah planlamaktadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)

Bu büyük gerçeğin bir sonucu olarak insanın yapması gereken tek şey, her olayın hayır olarak yaratıldığını bilerek, Allah'ın kendisi için belirlemiş olduğu kadere teslim olmaktır. Nitekim gerçekten iman etmiş olan insanlar, hayatlarındaki her şeyin Allah'ın kendileri için belirlemiş olduğu kadere tabi olduğunu, bir hikmet üzerine yaratıldığını bilerek yaşarlar. Bunun sonucunda da mutlak hayra kavuşurlar. İnananların gösterdikleri bu güzel ahlak ve sarsılmaz teslimiyet Kuran'da şöyle anlatılmaktadır:

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim Mevlamızdır. Ve müminler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (Tevbe Suresi, 51)

Sonuçta insan hayır olarak da değerlendirse, şer olarak da değerlendirse olacak olanı engellemeye gücü yetmez. Hayırla değerlendirmekle kazanır; şer olarak görürse sadece kendine zarar vermekten başka bir şey elde edemez. İnsanın pişmanlık dolu sözler kullanması veya isyankar bir tavır göstermesi kaderindeki bir saniyeyi olsun değiştirmez. Bu sebepten dolayı da kula düşen tek sorumluluk Allah'ın sonsuz adaletine ve kendisi için belirlediği kadere teslim olup bütün olaylara hayır gözüyle bakmak, kalben mutmain olmuş bir "kader izleyicisi" olmaktır.

Şeytan Hayrı Görmeyi Engellemek İster

Şeytanın son derece nankör ve isyankar olduğu bizlere Kuran'da haber verilmiştir. Onun, insanlara sağdan, soldan, önden ve arkadan

yaklaşacağını, insanları doğru yoldan saptırma amacı uğruna her yolu deneyeceğini de ayetlerden öğrenmekteyiz. Şeytanın bu menfi amacına ulaşmak için başvurduğu en önemli oyunlardan biri, insanın başına gelen olaylardaki hayırları görmesini engellemek, böylece Allah'a karşı nankör ve isyankar olmasına neden olmaktır. Kuran ahlakının güzelliklerini kavrayamayan, dinden uzak yaşayan, ahireti unutarak ömürlerini boş amaçlarla geçiren insanlar şeytanın bu tuzağına düşerler.

Şeytan bu insanların özellikle hassas noktalarını bularak o yönlerden kalplerine vesvese vermeye çalışır; onları Allah'a ve O'nun belirlediği kadere karşı isyan etmeye çağırır. Örneğin bir kişi komşusu trafik kazası geçirdiğinde bu olayın kaderlerinde olduğunu rahatlıkla onlara hatırlatabilir. Hatta "verilmiş sadakanız varmış, önemli olan kurtulmanız, Allah sizi korudu" gibi sözlerle karşı tarafı sakinleştirmeye çalışabilir. Ama kendisi ve ailesi benzer bir olaya maruz kaldığında aynı olgun tavırları gösteremez. Şeytanın tahrik ettiği nefsinin oyununa gelerek isyan etmeyi daha kolay görür. Çünkü olayların hayrını görmeye çalışmak, Allah'a teslimiyet göstermek ve tevekkül etmek vicdan işidir. Eğer kişi vicdanını yeteri kadar kullanmazsa böyle olaylarda daima yanlış tavır gösterecektir.

Şeytanın hayrı görmeyi engellemesi her konuda kendini gösterebilir. Vesvese verme özelliğini kişinin yaptığı işlerdeki hayırlı yönleri göstermemek için de kullanır. Mesela Allah rızası için hayırlı bir harcamada bulunacak bir mümine gelecek korkusu vermeye, malının azalacağı, kendisinin açıkta kalacağı gibi hisler vermeye çalışır. Şeytanın bu oyunu bir ayette şöyle haber verilmiştir:

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisi'nden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Bakara Suresi, 268)

Ama bunların hepsi boş kuruntulardır. Şeytanın bütün bu sinsi planları salih müminlere asla etki etmez. Çünkü müminin hayırlı harcamalar yapmasındaki hedefi dünya hayatındaki rahatı veya çıkarları değildir. Asıl amacı ihtiyaç içinde olanlara yardım ederek Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmaktır. Bu nedenle şeytan inananlara bu tarz vesveselerle yaklaşamaz ve onları aldatamaz. Şeytanın inananlar üzerinde etkili olamayacağını Allah Kuran'da bildirmiştir:

Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan)

Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Araf Suresi, 200-201)

Buraya kadar anlattıklarımızdan da anlaşıldığı gibi şeytan, özetle, hayrı engelleme konusunda başlıca iki yönde insanlara yaklaşır. Birincisi; hayırlı, güzel bir davranışı engellemek için elinden geleni yapar ve insanları yegane amaç olarak dünyanın süsüne yöneltmeye çalışır. İkincisi ise; olaylardaki hayırları ve hikmeti görmelerini engellemeye çalışır. Özellikle insanlara bir musibet isabet ettiğinde bu olayları "şer" gibi göstererek insanları Allah'a isyana sürüklemeye çalışır.

Halbuki Allah, insana sayarak bitiremeyeceği kadar çok nimet sunmuştur. Doğumundan ölümüne kadar her anında verdiği nimetler ile sayısız lütufta bulunmuştur. İşte bu yüzden Allah'ı dost ve vekil edinen müminler karşılaştıkları bir olayın hikmetini o anda anlamamış olsalar bile Allah'a dayanıp güvenirler ve sonunda muhakkak bir hayır olacağını düşünerek sabrederler. İçinde bulundukları durum ne olursa olsun asla isyankar daranmazlar veya şikayetçi bir tavır göstermezler. Bilirler ki çok vahim gibi görülen bir durumda olsalar da, bu durum eninde sonunda kendilerinin lehine dönecektir. Ve Allah'ın izniyle karşılaştıkları zor olay, belki de ahiretlerinin kurtulmasını sağlayacak çok önemli ve hayati bir dönüm noktası olacaktır.

PEYGAMBERLERİN VE MÜMİNLERİN HAYATLARINDAN ÖRNEKLER

Peygamberlerin ve yanlarındaki salih Müslümanların hayatlarını incelediğimizde, bu kutlu insanların yaşamlarının inkar edenlerle fiki mücadele içerisinde geçtiğini görürüz. Bu insanlar kimi zaman ilk bakışta aleyhlerine gibi görünen pek çok olayla karşılaşmışlardır. İşte bu noktada, peygamberlerin ve onlara uyan müminlerin en dikkat çekici özelliklerinden biri karşımıza çıkar: Koşullar ne derece zorlu olursa olsun karşılaştıkları olayların Allah'tan geldiğini bilmenin teslimiyeti, huzuru ve tevekkülü içindeki olgun tavırları…

Allah'ın elçileri ve salih müminler, zor anlarında Allah'ın yardım edeceğinden emin bir şekilde, herşeyin mutlaka müminlerin lehine çevrileceğini bilerek yaşamlarını sürdürmüşler ve bu gerçeğe göre hareket etmişlerdir. Allah'a olan derin imanlarından kaynaklanan bu üstün özellikleri tüm Müslümanlar için de güzel bir örnek teşkil eder.

İnkarcıların Sözlü Saldırıları

Kuran'da haber verildiği gibi, tarih boyunca inananlar karşılarında, kendilerine engel olmaya çalışan hatta onları doğru yoldan döndürmek için her türlü yönteme başvuran inkarcı topluluklar ve münafıklarla karşılaşmışlardır. İnkarcıların müminlere karşı kınayıcı, incitici sözlerde ve çeşitli iftiralarda bulundukları (özellikle de delilik, yalancılık, büyücülük, uğursuzluk, ahlaksızlık iftiraları gibi) Kuran'da anlatılmıştır:

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (Al-i İmran Suresi, 186)

Yukarıdaki ayette, inananların aleyhinde gibi görünen yalan ve iftiraların, onlar için aslında bir şer değil aksine bir hayır olduğu vurgulanmıştır. Bir başka ayette, Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan bir olay örnek verilerek bu durum şöyle açıklanır:

Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer

saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (Nur Suresi, 11)

Hiç şüphe yok ki geçmiş dönemlerde inananların karşılaştıkları bu tarz olaylar, onlara rahatsızlık vermek, onları yıldırmak ve batıl dinlerine geri döndürmek için inkarcıların izledikleri taktikler olmuştur. Ama müminler bu çirkin saldırıların her zaman hayırlarına döneceğinden ve sonunda doğruluklarının ortaya çıkacağından emin bir şekilde davranmışlardır. Bu bakımdan atılan iftiralara ve sözlü saldırılara karşı her zaman en akılcı ve hikmetli cevapları vermişler, sabrederek Allah'a tevekkül etmeleri gerektiğini ancak bu şekilde başarıya ulaşacaklarını unutmamışlardır.

Geçmişte yaşanan bu örnekler gibi bundan sonra da Müslümanların her an Allah'ın yarattığı kadere teslim olmuş bir ruh hali, her olayın hayırla geliştiğini bilmenin tevekkülü içinde olmaları son derece önemlidir. Bunu yaşayan mümin dünyanın en büyük kazançlarından birine kavuşacaktır. Çünkü Allah ayetlerinde Kendisi'ne tevekkül edenlere yardım edeceğini, ve onların asla "yardımsız" kalmayacağını şöyle bildirmiştir:

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (Al-i İmran Suresi, 160)

İnkarcıların Fiili Saldırıları

İnkarcı topluluklar, tarih boyunca iman edenlerin Allah yolunda olmalarını, dini yaşamalarını ve tebliğ yapmalarını kendi batıl dinleri açısından bir tehlike olarak görmüşlerdir. Bu nedenle de çoğu zaman inananları yıpratmak için, yukarıda bahsettiğimiz gibi alay ve iftira gibi yöntemlere başvurmuşlardır. Bunların yetersiz kaldığını gördüklerinde ise tehdit, hapsetme, işkence etme ve yurtlarından zorla çıkarma gibi çeşit çeşit yollar denemişlerdir.

Müminlerin bu insanlar ile yaptıkları mücadelede zaman zaman gördükleri kötü muameleler inkarcı topluluğun azgınlığının bir göstergesidir. Buna karşın müminler karşılaştıkları bu tarz tepki ve uygulamaları her zaman hayır gözüyle değerlendirmişlerdir; başlangıçta kötü görünen olaylarda Allah'ın pek çok güzel sonuç dilediğinin farkındadırlar. Gerçek iyilik ve hayra ulaşmanın zor anlarda sabretmeyi ve

tevekkül etmeyi gerektirdiğini iyi bilirler. Allah Müslümanların bu güzel özelliğini bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

... Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve muttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Ahzab Suresi'nde, Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan bir olayın anlatıldığı kıssayı tefekkür ettiğimizde de bu güzel hikmetlerin bir kısmını bulabiliriz. Söz konusu vakada, inkar edenler tarafından her yönden kuşatılan müminlerin sınandıkları ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratıldıkları bildirilmiştir. Böylesine zorlu bir imtihan ortamında ise münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar çeşitli bahanelerle kaçarak kendilerini belli etmişlerdir.

İşte böyle bir zorluk anı sayesinde mümin topluluğunun içinde uzun zamandır gizlenen, kalplerinde hastalık bulunan kişiler ile münafıklar ortaya çıkmıştır. Adeta insan bedeninde gizlice gelişen bir kanser gibi sinsi bir yapılanma, böyle bir güçlük anında dağılmıştır. Allah'ın rahmeti ve desteği müminler üzerinde tecelli etmiştir. Bu olayda, münafıkların çirkin tavrına karşılık müminler karşılaştıkları zorlukta büyük hayırlar olduğunu görmüş, Allah'ın ayetlerini yaşadıkları için imanları güçlenmiş ve Allah'a olan bağlılıkları artmıştır:

Müminler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resul'ünün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söylemiştir." Ve (bu) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (Ahzab Suresi, 22)

Bu örnekte görüldüğü gibi, zorlu bir olay müminler için büyük bir hayra dönüşürken, bu hayrı takdir edemeyen hastalıklı insanların daha da inkara sürüklenmelerine neden olmuş ve onların aleyhine dönmüştür. Ayrıca bu olayda mümin topluluğun kötülerden arınmasının yanı sıra, bir başka hayırlı yön olarak onlara zarar vermeye çalışan inkarcıların da tüm gayretleri boşa çıkmıştır. Ahzab Suresi'nde, inkarcıların hiçbir hayra ulaşamadan, kin ve öfkeleri içinde geri çevrildiği şöyle haber verilmiştir:

Allah, inkar edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar… (Ahzab Suresi, 25)

Müslümanların Hicreti

Gerektiğinde tüm malını ve mülkünü geride bırakarak hicret etmek, Kuran'da bildirilen bir ibadettir. Bu nedenle Allah yolunda hicret eden Müslümanlar yurtlarını terk etmek durumunda bırakılmalarını her zaman hayır gözüyle değerlendirmişlerdir. Çünkü Kuran'da belirtildiği üzere, hicret edenler Allah'ın rahmetini umabilecek kişiler arasında sayılmaktadır:

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar); işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 218)

Cahiliyenin mantığı ile düşünüldüğünde, bir kişinin toplum baskısıyla evinden, yurdundan çıkarılması veya tanımadığı bir yere sürülmesi, tüm hayatını alt üst edecek bir olaydır. Ama öncelikle belirtmek gerekir ki, Allah'ın dinini inkar edenlerin büyük bir kısmından olumsuz karşılık görecekleri zaten inananlara önceden bildirilmiştir. Dolayısıyla Müslümanlar dinlerini terk etme yönünde bir zorlamayla karşılaştıklarında, aslında Allah'ın ayetleri tecelli etmektedir. İşte bu yüzden hicret eden veya yurtlarından zorla çıkarılan müminler her dönemde büyük bir neşe ve şevk içinde olmuşlardır. Peygamberimiz (sav) döneminde yaşayan sahabelerin gösterdiği üstün ahlak ve sarsılmaz tevekkül bunun en güzel örneklerindendir.

Onlar Peygamber Efendimiz (sav)'e tabi olduklarında Allah'ın kendilerinden razı olacağını umdukları için her türlü zorluğu göze almışlardır. Müslümanların hayrı için yurtlarından hiç tereddüt etmeden çıkmış, dünyaya yönelik tüm varlıklarını geride bırakabilmişlerdir. Allah, onların bu güzel ahlaklarının ve olaylara hayır gözüyle bakmalarının bir karşılığı olarak onlara sonsuz cennetini ve rahmetini vaat etmiştir. Kuşkusuz ki Allah'ın vaadi haktır:

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere

sokacağım. (Bu) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (Al-i İmran Suresi, 195)

Hicret eden Müslümanların, ahiretteki sonsuz ecirlerinin yanı sıra, dünyada da bolluk ve güzellik ile ödüllendirilecekleri Kuran'da şöyle müjdelenmiştir:

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resulüne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (Nisa Suresi, 100)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (Nahl Suresi, 41-42)

Peygamberimiz (sav)'in Alemlere Örnek Tevekkülü

Hz. Muhammed (sav) tüm diğer peygamberler gibi hayatı boyunca pek çok zorlukla karşılaşmış, bu durumlarda gösterdiği sabır ve tevekkül ile Müslümanlara çok güzel bir örnek olmuştur. Kuran'da anlatılan bir olay, Hz. Muhammed (sav)'in gösterdiği üstün ahlakı ve Rabbimiz'e olan sarsılmaz tevekkülünü çok iyi vurgulamaktadır.

Peygamberimiz (sav), Mekke'den çıktığında müşrikler onu öldürmek amacıyla takip etmişlerdi. Peygamber Efendimiz onlardan saklanmak için bir mağaraya sığınmış, ancak müşrikler sığındığı mağaranın kapısına kadar gelmişlerdi. Böyle zorlu bir anda Peygamberimiz (sav) yanındaki mümin arkadaşına, hüzne kapılmamasını söylemiş ve ona Allah'a tevekkül etmeyi hatırlatmıştır. Bunu haber veren ayet şöyledir:

Siz Ona (peygambere) yardım etmezseniz, Allah ona yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah ona huzur ve güvenlik duygusu indirmişti, onu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı… (Tevbe Suresi, 40)

Hiç kuşku yok ki kutlu Peygamberimiz (sav)'in hayatı tehlikede iken korkuya ve hüzne kapılmamasının, endişe duymamasının tek sebebi Allah'a olan güveni ve O'nun kaderde yarattığı her olayın hayır ve güzellik dolu olduğunu bilmesidir. Bunun sonucunda hiçbir zarar görmeden Medine'ye ulaşmış ve İslam tarihinde çok önemli bir dönüm noktası olan hicret gerçekleşmiştir.

Hz. Musa'nın Üstün Ahlakı

Hz. Musa'nın tarih boyunca yaşamış en azgın insanlardan birisi olan Firavun ile olan mücadelesi Kuran'da detaylı olarak anlatılmıştır. Hz. Musa'nın Allah'ın dinini tebliğ etmesine, Firavun zorbalık ve tehditle cevap vermiştir. İnananları hak dinden çevirmek için her türlü yolu deneyen Mısır hükümdarı Firavun'a karşı Hz. Musa'nın gösterdiği üstün ahlak ve tevekkül, alemlere örnek olacak niteliktedir. O dönemi Kuran ayetleri doğrultusunda şöyle tarif edebiliriz: Bir yanda Firavun, ülkenin hakimi olan ve görünüşte bütün gücü elinde bulunduran kişidir; diğer tarafta da yanında az bir topluluk olan Hz. Musa vardır… Olayları zahiri (dıştan görünen) yönleriyle değerlendiren, haklının değil güçlünün kazanacağını düşünen cahiliye mantığı, Firavun'un bu mücadeleden kesin bir galibiyet ile çıkacağını zannetmiş olabilir. Oysa böyle düşünenler büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir. Çünkü Allah şöyle hükmetmiştir:

Allah, yazmıştır: "Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)

Allah peygamberlerine yönelik bu vaadini yerine getirmiş ve Hz. Musa'yı Firavun'a karşı üstün kılmıştır. Onu, kardeşi Hz. Harun ile ve Kendi yardımıyla desteklemiştir. Ayrıca Allah, Hz. Musa'ya çeşitli mucizeler vermiş ve kendisiyle konuşmasıyla onu diğer insanlardan üstün kılmıştır. Kuran'da insanlara ibret almaları için aktarılmış olan bu mücadele,

müminlerin aleyhine gibi görünen bir durumun, Allah'ın dilemesiyle nasıl bir anda tersine döndüğünü çok açık olarak gösterir.

Söz konusu olaylardan biri şu şekilde gelişmiştir: Firavun ve ordusu, Mısır'dan kaçan Hz. Musa'yı ve yanındaki inananları yakalamak için yola çıkmışlardır. Firavun tarafından fark edildikleri sırada inananların önüne deniz çıkmıştır. İşte bu noktada Hz. Musa'nın sözleri son derece dikkat çekicidir. Hz. Musa önünde deniz, arkasında ise Firavun ordusu olduğu halde, Allah'ın yardımının geleceğine güvenerek hareket etmiş ve bu şekilde üstün ahlakını ortaya koymuştur. Kuran'da bu olay şöyle haber verilir:

Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular. İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. Ötekileri de buraya yaklaştırdık. Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk. Sonra ötekileri suda boğduk. Şüphesiz, bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değildirler. Ve hiç şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (Şuara Suresi, 60-68)

Burada asıl üzerinde durulması gereken konu, Hz. Musa'nın yürüttüğü zorlu, çetin mücadelesinde olaylara hep Allah'ın yardımının yanında olduğunu bilerek yaklaşması, karşılaştığı her olayı hayra yorması ve en zor anında dahi Allah'a tevekkül ederek bağlılığını ve sadakatini göstermesidir.

Hz. Yusuf'un Sarsılmaz Teslimiyeti

Müminler için "şer gibi görünen" olayların hayra dönüşmesiyle ilgili Kuran'da verilen en güzel örneklerden biri de Hz. Yusuf'un yaşamıdır. Hz. Yusuf, çocukluğundan itibaren başına gelen her olayda gösterdiği olgunluk ve Allah'a olan bağlılığı ile tanınır. Zor durumlardaki tevekkülü ile salih bir müminin nasıl davranması gerektiğine en iyi örneklerden biridir. Kendine Allah'ı dost edinen Hz. Yusuf, herşeyin "dostu"ndan geldiğini bilmenin verdiği rahatlıkla her olayda bir hayır aramıştır. Bu şekilde yaşamı boyunca karşısına çıkan her denemeyi bir fırsat bilmiş, her an olgun ve tevekküllü bir karakter sergilemiştir.

Hz. Yusuf'un karşılaştığı haksızlıkların ilki kardeşleri tarafından yapılmıştır. Hz. Yusuf'u kıskanan kardeşleri onu bir kuyuya atarak babalarından ve evlerinden uzaklaştırmışlardır. Allah bir yolcu kafilesini

vesile ederek Hz. Yusuf'u bu tuzaktan kurtarmıştır. Yolcu kafilesi çocuk yaştaki Hz. Yusuf'u kuyudan çıkararak yanına almıştır. Bunun ardından Yusuf Peygamberi, Mısır'ın önde gelenlerinden birisi satın alarak evine yerleştirmiştir. Hz. Yusuf'un güzelliğinden etkilenen sahibinin karısı ise ayette bildirildiğine göre "ondan murad almak istemiş"tir. Buna karşın Hz. Yusuf kendisini fuhşa zorlayan kadından kaçmıştır. Üstün bir ahlak timsali olan Hz. Yusuf yine bir haksızlığa uğramış ve bu defa da kadının iftirasıyla suçlanmıştır. Yapılan araştırmada Hz. Yusuf'un suçsuz olduğu delilleriyle ortaya çıkmasına rağmen, kendisini zindana atmayı kararlaştırmışlardır:

Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü) ağır bastı. (Yusuf Suresi, 35)

Görüldüğü gibi Hz. Yusuf iffetini koruduğu için iftiraya uğramıştır. Bu iftiranın neticesinde uzun süre zindanda kalan Hz. Yusuf, hapis hayatının getirdiği her türlü zorluğa sabrederek Allah'a tevekkül etmiştir. Hz. Yusuf zindanda uzun süre kalmış ama Kuran'da anlatıldığı üzere son derece teslimiyetli bir tavır göstererek üstün ahlakı ile tüm müminlere örnek olmuştur. Bilinmelidir ki Hz. Yusuf, yaşamı boyunca gösterdiği sabır, tevekkül ve herşeyi hayra yormanın karşılığını hem dünyada hem de ahirette en güzel şekilde görmüştür.

Allah, birçok olayı sebep kılarak Hz. Yusuf'a dünyada çok büyük bir mülk ve hükümdarlık vermiştir. Hz. Yusuf'un tüm bu yaşadığı olayları hayırla yorumlaması ve Rabbimiz'e olan duası Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." "Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (Yusuf Suresi, 100-101)

Kuşkusuz bu kıssa, müminlerin tevekküllerindeki samimiyetin arkasından ödüllendirilmelerine güzel bir örnektir. Salih bir mümine düşen de Hz. Yusuf gibi karşılaştığı tüm olayların hikmetlerini, hayırlarını çözmeye, anlamaya gayret etmektir. Allah'a tevekkül edip, O'na sığınıp, bu ilmi, bu anlayışı istemelidir. Mümin unutmamalıdır ki, insanları her gün mutsuz eden irili ufaklı olaylar veya önemli gördüğü büyük olaylar hiçbir şekilde müminin aleyhine olmaz. Bu, Allah'ın kader kanununa zıt bir olaydır. Allah her olayı mutlaka müminin lehine yaratır. Allah müminin kalbine olayın hayrını ve hikmetini ilham edebilir ki bu büyük bir nimettir. Ancak Allah ilham etmezse de Müslüman sabredip, "mutlaka hayır vardır" diyebilmelidir. Çünkü bu Allah'ın hoşnut olacağı umulan bir davranıştır.

ALLAH'IN İNANANLARA VAADİ VE YARDIMI

Her dönemde inkar edenler, Kuran'ın "… Ancak insanların çoğu iman etmezler" (Rad Suresi, 1) ayetinde bildirildiği gibi, yeryüzündeki insanların çoğunluğunu oluşturur. İnkarcılar her zaman Müslümanlara karşı sayıca üstün durumdadır. Bu yüzden de bu akılsız ve basiretsiz insanlar kendilerini daima doğru yolda sanırlar. Sahip oldukları maddi güçlerinin ve sayılarının inananlardan fazla olması, onlara bir güven duygusu verir. Bu nedenle olayları hep dış görünüşe göre değerlendiren cahiliye insanları, kendilerinin üstün olduğundan yüzde yüz emin olarak hareket ederler. Ama farkına varamadıkları çok büyük bir gerçek vardır ki, o da Allah'ın müminlere olan vaadi ve desteğidir:

… Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (Nisa Suresi, 141)

Allah yukarıdaki ayetinde dikkat çektiği gibi, herşeyi müminlerin lehine kılar ve onları çeşitli yollardan destekler. İnşirah Suresi'nde Müslüman için her zorlukla birlikte kolaylığın da yaratıldığı sırrı verilmektedir. Hastalığı yaratan Allah'ın şifayı da yaratması gibi, her zorluk da yanında kolaylığı ile beraber meydana gelmektedir. Bu gerçek şöyle haber verilmiştir:

Demek ki gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. (İnşirah Suresi, 5-6)

Allah'ın bu desteği ve yardımını sadece müminler bilirler. Ve onlar, hayatları boyunca ne ile karşılaşırlarsa karşılaşsınlar, Allah'ın daima inananların velisi ve yardımcısı olduğunu bilmenin getirdiği güven ve huzur duygusu ile hareket ederler. Allah kullarına şöyle vaat etmiştir:

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (Nisa Suresi, 45)

İnkarcıların ve münafıkların ise pek çok korkusu vardır. Yalnızca Allah'a iman etmedikleri, O'na şirk koştukları, her olayı ve varlığı başıboş

zannettikleri için daima bir korku ve tedirginlik içinde yaşam sürerler. İşte bu, Allah'ın müminlere karşı mücadele edenlerin kalplerine saldığı bir korkudur:

Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz Ben sizinleyim, iman edenlere sağlamlık katın, inkar edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım..." (Enfal Suresi, 12)

Allah'ın yardım ve desteği Müslümanın hayatının tamamını kapsar. Tarih boyunca Allah inananlara çeşitli yollarla yardımını ulaştırmıştır. Kimi zaman peygamberlerine mucizeler vermiş; kimi zaman Müslümanları görünmeyen ordular ve meleklerle, hatta doğa olaylarıyla desteklemiş; kimi zaman gerçekleşmesi imkansız gibi görünen olayların gerçekleşmesini sağlamıştır. Kuran'da verilen bu örneklerden bazıları şöyledir:

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görendir. (Ahzab Suresi, 9)

Siz Rabbinizden yardım taleb ediyordunuz. O da: "Şüphesiz Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. (Enfal Suresi, 9)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (Al-i İmran Suresi, 13)

Müminlere Kurulan Tuzakların Tümü Baştan Bozulmuştur

İnkar edenler müminlere karşı yürüttükleri mücadelelerinde her türlü sinsi yönteme başvururlar. Bu yöntemlerin en çok kullanılanlarından biri de müminlerin aleyhinde ittifak ederek onlara çeşitli tuzaklar kurmaktır. Sayıca fazla oldukları için ve tuzaklarını gizli gizli kurdukları için başarılı olacaklarını düşünen inkarcılar, planlarını yaparken iki kişinin üçüncüsünün, üç kişinin dördüncüsünün Yüce Allah olduğunu unutmaktadırlar. Allah'ın insanlara şah damarından daha yakın olduğu gerçeğinden ise tamamen gaflettedirler. Halbuki Allah gizleseler de açığa

vursalar da "sinelerin özünde saklı duranı bilendir". İnkarcıların müminlerin aleyhinde akıllarından geçirdikleri her fikri, kurdukları her tuzağı, yaptıkları her planı da Allah en ince ayrıntısına kadar bilir.

En önemlisi de herşeyin bilgisine sahip olan Allah, Kuran'da inkarcıların kurdukları tuzakların tümünün baştan bozulmuş olduğunu haber vermiştir. Ne kadar zekice, ne kadar sinsice, ne kadar büyük olursa olsun müminlerin aleyhinde kurulan tüm tuzakları herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ın yıkacağı Kuran'da şöyle bildirilir:

... Gerçekten Allah, kafirlerin hileli düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (Enfal Suresi, 18)

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (İbrahim Suresi, 46)

Bunların yanı sıra Allah, bu tuzakların salih kullarına zarar veremeyeceğini bildirmiş, bu tuzakların hepsinin onları kuranların kendilerine döneceğini de haber vermiştir:

... Oysa hileli düzen kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 43)

Bu noktada belirtilmesi gereken çok önemli bir husus şudur: İnananların Allah'ın bu vaadine (inkarcıların tuzaklarını boşa çıkarması) güvenleri tamdır. Allah'ın yardımının daima kendileriyle beraber olduğu gerçeğini bilerek tevekkül içerisinde yaşarlar. Baştan beri üzerinde durduğumuz gibi, bu mütevekkil ruh halleri sayesinde de, karşılaştıkları her olaydaki hayır ve hikmetleri görebilir, göremeseler bile her olayın müminler için mutlak hayırla sonuçlanacağına kesin bir bilgiyle iman ederler.

"Galip Gelecek Olanlar Allah'ın Taraftarlarıdır"

Müslümanlar "şer" gibi görünen olayları dahi hayır gözüyle değerlendirmelerinin ve Allah'ı vekil edinmelerinin karşılığını, hep en güzel şekilde almışlardır. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir. Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (Al-i İmran Suresi, 173-174)

Şunu hatırlatmak gerekir ki, kimi zaman dışarıdan bakıldığında zahiren inkarcılar üstünlük sağlamış gibi görünebilirler. Oysa bu, sadece Allah'ın inananlara yönelik bir denemesidir. Böylelikle salih müminler ile gevşeklik gösterenler birbirlerinden ayrılmaktadır. Tevekkül eden, sabreden ve olaylara hayır gözüyle bakan Müslümanlar hiç şüphesiz Allah'a olan güvenlerini ve sadakatlerini açıkça ortaya koymaktadırlar. İşte bu nedenle dünyada ve ahirette Allah'ın rızasını kazanarak galip ve üstün gelecek olanlar, her zaman inananlardır:

Kim Allah'ı, Resulü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

SONUÇ

Müminler her olayı en ince detayına kadar Allah'ın yarattığını ve hepsinin kaderde önceden takdir edilmiş olaylar olduğunu bilerek, büyük bir teslimiyet içerisinde yaşarlar. Elbette inananlar da yaşamları boyunca pek çok zorluk ve çeşitli imtihanlarla karşılaşırlar. Ama asla "keşke şöyle olsaydı", "böyle yapsaydım daha hayırlı olurdu" gibi sözler söylemez ve böyle kuruntulara kapılmazlar. Olayların özünde belki de hiç bilmeyecekleri bir hikmet ve hayır olduğuna kesin olarak iman ederler. Böylece hoşlarına gitmeyen, sıkıntılı görünen durumlarda bile son derece huzurlu bir yaşam sürerler.

Ancak bu sırrı bilmeyen inkarcılar, büyük veya küçük, kötü olarak nitelendirdikleri her olayda müthiş bir sıkıntı yaşarlar. Yaşamlarına çoğunlukla mutsuzluk ve ümitsizlik hakimdir. Halbuki insan, yapısı gereği sürekli olarak huzur ve rahatlık içerisinde yaşaması gereken bir varlıktır. Çünkü insan için, sıkıntı, stres ve hüznün getirdiği fiziksel ve manevi tahribatlar şiddetli olabilmektedir. Allah'a dayanıp güvenmeyen ve her olayı hayır gözüyle değerlendirmeyen insanın içine düştüğü sıkıntı, elem, hüzün ve stres o kişiyi sarıp kuşatır. Gelecek korkusu, ölüm korkusu, hastalık korkusu, mal kaybı korkusu gibi korkularının hiçbir zaman sonu gelmez.

İnsanın tek kurtuluşu, tüm olayları Allah'ın mutlaka bir hayır ve hikmet üzerine yarattığını bilerek yaşamasındadır. Mümin, istisnasız karşılaştığı her olayı Allah'ın, bir hayır ve hikmetle yarattığını bilirse, Allah'a gerçek manada tevekkül eder. Tahammülle değil, güzel bir sabırla sabrederse kulluk görevine uygun davranmış olur. Güvenlik, huzur ve güç sağlamak Allah'ın gücü ile oluşan bir şeydir. Dua ve tevekkülle, herşeyi Allah'tan beklemek müminin vasfıdır.

Mümin, bu dünyada, cennetin kapısında beklerken çeşitli olaylarla karşılaşır ve denenir. Bu olaylar sırasında Allah'ın rahmetini, rızasını, cennetini kazandıracak güzel tavırlar içinde olan, cehennemden sakınan, Allah'tan korkan ve hayırları gören, kendisi göremese de her olayın hayır yönlerini Allah'ın bildiğini bilen bir varlıktır.

Allah, Kendisi'nden korkup sakınan kullarının kaderlerinde takdir edilmiş, muhakkak yaşanacak olan bir olayı ayetlerde şöyle haber vermiştir:

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara

(cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (Zümer Suresi, 73-75)

DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu.

Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır. Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

Cansız Maddeler Hayat Oluşturamaz

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerinde ki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür. (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s.2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (amino asit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 amino asitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır.Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın

kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara

dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması"

olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise, fosil kayıtlarıdır. Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Time, Kasım 1996)

Bu ise, elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse

için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden

hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise, göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki, 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın.

Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon

sistemi yapabildiler, ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir. İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese, ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi, duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir; yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme

ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için

benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf eder:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler. Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu

saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle

donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi, Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş", yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.

(Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir, aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, her şeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

İnsanın gözlerini dünyaya açtığı andan itibaren duyduğu her sözü, muhatap olduğu her detayı, karşılaştığı her olayı sonsuz akıl, kuvvet ve adalet sahibi olan Allah yaratır.

"**Hiç şüphesiz, Biz her şeyi kader ile yarattık.**" (Kamer Suresi, 49) ayetinde de bildirildiği gibi, bu olaylar bir plan ve sonsuz bir hikmet doğrultusunda yaratılmaktadır.

Bu durumda insanın yapması gereken, Allah'ın sonsuz aklına ve sonsuz hikmetlerle dolu kadere teslim olmaktır. İmanı kalbine tam olarak yerleştirmiş ve kadere tam olarak teslim olmuş bir mümin, gün içinde karşılaştığı hiçbir olay karşısında üzüntü duymaz, korkuya kapılmaz, ümitsizliğe düşmez.

Tevekkülsüzlük, sıkıntılı ruh hali, hüzün, ümitsizlik, karamsarlık mümine yakışmayan, şiddetle sakınılması gereken ve insana ahirette utanç verecek gaflet halleridir. Allah'a iman eden bir insan terslik gibi görünen bir olayla karşılaştığında, aslında bunun kendisi için mutlaka en hayırlısı olduğunu bilir. Çünkü Bakara Suresi'nin 216. ayetinde Allah; "**... Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz.**" şeklinde buyurmuştur. Bu gerçeği kavrayan mümin için kesintisiz iman neşesi sabit hayat özelliği haline gelir.

Allah'ın belirlediği kader kusursuzdur. Milyonlarca olaydan oluşan bu bütünde, hayır gözüyle bakan her insan için sadece güzellikler, hayırlar ve hikmetler vardır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim

yazarın, bugüne kadar 60 ayrı dile çevrilen yaklaşık 300 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.